

SLUŽBENI VJESNIK

BISKUPIJE KRK

God. 2015.

broj 3

BISKUPOVA RIJEČ SVEĆENICIMA

Draga braćo svećenici!

Koristim priliku da vas i na ovaj način još jednom pozdravim i obratim vam se s nekoliko riječi.

Nedugo nakon mog biskupskog ređenja, na Veliki Četvrtak, okupili smo se na euharistiji posvete ulja i, zatim, za zajedničkim stolom. Izrazio sam tada želju da vas, svakoga ponaosob, prvom prilikom upoznam, posjetim u vašim župama i da porazgovaramo o teškoćama s kojima se susrećete i prilikama u kojima živite i vršite svoju službu. Mnogi su me od vas već posjetili u Biskupskom domu, neke sam uspio obići, sudjelovao sam i na nekim dekanatskim susretima... Nakon svega toga osjećam još više nužnost da budemo što bliži jedni drugima, da izgrađujemo zajedništvo, odnos povjerenja, osjećaje solidarnosti i kršćanske zauzetosti u kojima bi kao svećenici i trebali prednjačiti.

U poruci koju nam je papa Franjo uputio za Dan duhovnih zvanja, pod nazivom *Izlazak – temeljno iskustvo zvanja* pozvao nas je na trajno izlaženje iz vlastitog 'ja' što «uključuje stalnu obnovu stava obraćenja i preobrazbe, neprestani hod prema naprijed, prijelaz iz smrti u život poput onoga što ga slavimo u svakom bogoslužju riječju, iskustvo prijelaza, Pashe...», i svijest da je «poziv

uvijek Božje djelo po kojem nam on pomaže izaći iz našeg početnog stanja, oslobađa nas od svakog ropstva, izbacuje nas iz kolotečine i trga iz naše ravnodušnosti, te nas dovodi do radosti zajedništva s Bogom i braćom i sestrama. Odgovoriti na Božji poziv, dakle, znači dopustiti njemu da nam pomogne izaći iz samih sebe i svoje lažne sigurnosti i krenuti putem koji vodi prema Isusu Kristu, izvoru i krajnjem određenju našeg života i naše sreće.»

Budimo jedni drugima poticaj, izazov, ohrabrenje i pomoć u tom trajnom nastojanju da što savršenije odgovorimo na poziv koji nam Bog upućuje. Samo izlazeći iz sebe i produbljujući svoje vlastito predanje i opredijeljenost za Krista, moći ćemo privući narod toliko potreban Gospodina te ohrabriti mlade posebice one u kojima tinja plamen duhovnog poziva.

Ja ću pak nastojati, kako sam i započeo, da ovo vrijeme koje je preda mnom, pogotovo ljetne mjesece, iskoristim kako bih što bolje upoznao vas i našu biskupiju, njivu na kojoj smo zajedno postavljeni raditi kao Božji suradnici. Vjerujem da će nam to pomoći da što bolje odgovorimo na aktualna pitanja i izazove koji su pred nama.

Vaš biskup Ivica

DOKUMENTI

PORUKA SVETOG OCA FRANJE ZA KORIZMU 2015.

Očvrsnite srca (Jak 5, 8)

Draga braćo i sestre,

korizma je vrijeme obnove za Crkvu, zajednice i pojedine vjernike. To je nadasve «vrijeme milosti» (2 Kor 6, 2). Bog od nas ne traži ništa što nam već prije nije dao: «Mi ljubimo jer on nas prije uzljubi» (1 Iv 4, 19). On nije ravnodušan prema nama. Stalo mu je do svakog od nas, poznaje svakog od nas po imenu, brine se za nas i traži nas kada se okrenemo od njega. On se zanima za svakog od nas; njegova ga ljubav priječi da bude ravnodušan prema onome što nam se događa. Međutim događa se da kada nam je dobro i kada smo bez briga tada zaboravljamo druge (što Bog Otac nikada ne čini): ne zanimaju nas njihovi problemi, njihove patnje i nepravde koje podnose... Tada naše srce postaje hladno. Sve dok mi je relativno dobro i dok sam zadovoljan, ne mislim na one koji nisu dobro. Taj egoistični, ravnodušni stav danas je poprimio svjetske razmjere, dotle da možemo govoriti o globalizaciji ravnodušnosti. To je problem s kojim se, kao kršćani, moramo uhvatiti u koštac.

Kada se Božji narod obrati njegovoj ljubavi, nalazi odgovore na ona pitanja koja povijest neprestano postavlja. Jedan od najvećih izazova o kojem želim progovoriti u ovoj svojoj poruci jest upravo globalizacija ravnodušnosti.

Ravnodušnost prema bližnjemu i prema Bogu predstavlja stvarnu napast također za nas kršćane. Imamo stoga potrebu svake godine u korizmi čuti va-

paj prorokâ koji dižu svoj glas i bude naše uspavane savjesti.

Bog nije ravnodušan prema svijetu, već ga toliko ljubi da je dao svoga Sina za spasenje svakog čovjeka. U utjelovljenju, zemaljskom životu, smrti i uskrsnuću Sina Božjega, vrata između Boga i čovjeka, između neba i zemlje otvorena su jednom zasvagda. Crkva je poput ruke koja ta vrata drži otvorenima naviještanjem Božje riječi, slavljenjem sakramenata, svjedočenjem vjere ljubavlju djelotvorne (usp. Gal 5, 6). No, svijet teži zatvoriti se u samoga sebe i zatvoriti ta vrata kroz koja Bog ulazi u svijet i svijet u njega. Tako ruka, koja je Crkva, ne smije se nikada iznenaditi ako bude odbačena, zgažena i ranjena.

Božji narod treba dakle tu duhovnu obnovu, da ne bi postao ravnodušan i zatvoren u samoga sebe. Želim vam predložiti za razmišljanje tri biblijska teksta.

1. «Ako trpi jedan ud, trpe zajedno svi udovi» (1 Kor 12, 26) - Crkva

Božja ljubav razbija tu pogibeljnu zatvorenost u sebe same koja se zove ravnodušnost. Crkva nam tu Božju ljubav pruža svojim učenjem i, nadasve, svojim svjedočenjem. Međutim, svjedočiti se može samo ono što se najprije iskusilo. Kršćanin je onaj koji dopušta Bogu da ga zaodjene svojom dobrotom i milosrđem, da ga zaodjene Kristom, da bi poput njega bio na službu Bogu i ljudima. To nam jasno doziva u svijest li-

turgija Velikog četvrtka obredom pranja nogu. Petar nije želio da mu Isus opere noge, ali je kasnije shvatio da Isus ne želi biti samo primjer kako trebamo jedni drugima prati noge. Tu službu može činiti drugima samo onaj koji je prije toga dopustio Isusu da mu opere noge. Jedino on ima «dijela» s njim (*Iv 13, 8*) i tako može služiti drugima.

Korizma je pogodno vrijeme da dopustimo Kristu da nam služi te tako postanemo poput njega. To se događa svaki put kada primamo sakramente, napose euharistiju. U njoj postajemo to što primamo: Kristovo tijelo. U tome tijelu nema mjesta za onu ravnodušnost koja, čini se, tako često zagospodari našim srcima. Jer onaj tko je Kristov pripada jednom tijelu i u njemu ne možemo biti ravnodušni jedni prema drugima. «I ako trpi jedan ud, trpe zajedno svi udovi; ako li se slavi jedan ud, raduju se zajedno svi udovi.» (*1 Kor 12, 26*).

Crkva je *communio sanctorum* ne samo zbog svojih svetaca, već također zato jer je zajedništvo u svetim stvarima: ljubavi Boga koji nam se objavio u Kristu i svim njegovim darovima. Među tim darovima je također odgovor onih koji su dopustili da ih ta ljubav zahvati. U tome zajedništvu svetih i u tome dioništvu u svetim stvarima nitko ne zadržava ništa za sebe, već sve što ima dijeli s drugima. A budući da smo povezani u Bogu, možemo učiniti nešto i za one koji su daleko od Boga, za one do kojih nikada ne bismo mogli doprijeti vlastitim silama, da s njima i za njih molimo Boga da se svi otvorimo njegovu djelu spasenja.

2. «Gdje ti je brat...?» (Post 4, 9) - Župa i zajednice

Sve što smo rekli za opću Crkvu mora se primijeniti na život župâ i

zajednicâ. Uspijevamo li u tim crkvenim stvarnostima iskusiti da smo dio istoga tijela? Tijela koje ujedno prima i dijeli ono što Bog želi darivati? Tijela koje poznaje i skrbi za svoje najslabije, najsiromašnije i najmanje članove? Ili se sklanjamo u neku opću ljubav koja želi zagrliti cijeli svijet, ali zaboravlja Lazara koji sjedi pred našim zatvorenim vratima? (usp. *Lk 16, 19-31*).

Kako bismo primili ono što nam Bog daje i kako bi to dalo obilne plodove, moramo nadići granice vidljive Crkve na dva načina.

Prije svega, ujedinjujući se s nebeskom Crkvom u molitvi. Kada zemaljska Crkva moli, tada se uspostavlja zajedništvo uzajamnog služenja i dobra koje se uspijeva vinuti do Božjeg lica. Sa svetima koji su našli svoju puninu u Bogu, činimo sastavni dio onoga zajedništva u kojem ljubav pobjeđuje ravnodušnost. Nebeska Crkva nije pobjednička jer je okrenula leđa patnjama svijeta i sama uživa u slavi. Sveci, radije, već kontempliraju i raduju se činjenici da su, Isusovom smrću i uskrsnućem, jednom zauvijek pobijedili ravnodušnost, tvrdoću srca i mržnju. Sve dok ta pobjeda ljubavi ne prožme čitav svijet, sveci nas nastavljaju pratiti na našem ovozemaljskom putovanju. Sveta Terezija iz Lisieuxa, crkvena naučiteljica, izrazila je uvjerenje da radost na nebu zbog pobjede raspete ljubavi neće biti potpuna sve dok i jedan čovjek na zemlji pati i jeca od boli: «Čvrsto sam uvjeren da neću biti besposlena na nebu; želja mi je i nadalje raditi za Crkvu i za duše» (*Pismo 254 od 14. srpnja 1897.*).

Mi smo dionici zaslugâ i radosti svetaca, a oni sudjeluju u našoj borbi i u našoj želji za mirom i pomirenjem. Njihova radost zbog pobjede Krista uskrsloga

daje nam snagu u nastojanju da prevladamo tolike oblike ravnodušnosti i tvrdoće srca.

S druge strane svaka je kršćanska zajednica pozvana izaći iz same sebe i biti uključena u život društva čiji je dio, napose radeći sa siromašnima i onima koji su se udaljili od Crkve. Crkva je po svojoj naravi misionarska, nije prignuta nad samu sebe, već je poslana svim ljudima.

Njezina je misija biti strpljivi svjedok Onoga koji želi privesti Ocu cjelokupnu stvarnost i svakoga čovjeka. Njezina je misija svima donijeti ljubav koja ne može štetiti. Crkva slijedi Isusa Krista na putu koji je vodi do svakog čovjeka, sve do kraja zemlje (usp. Dj 1, 8). Tako u svakom našem bližnjem možemo vidjeti brata i sestru za koje je Krist umro i uskrsnuo. Sve što smo primili, primili smo i za njih. Jednako tako, sve ono što ta braća posjeduju je dar za Crkvu i čitavo čovječanstvo.

Draga braćo i sestre, velika mi je želja da sva mjesta u kojima je Crkva prisutna, posebno naše župe i naše zajednice, postanu otoci milosrđa usred mora ravnodušnosti.

3. «Očvrsnite srca» (Jak 5, 8) - Pojedini vjernik

I kao pojedinci izloženi smo napasti ravnodušnosti. Zatrpani vijestima i potresnim slikama ljudskih patnji, često osjećamo našu nesposobnost da pružimo pomoć. Kako izbjeći da budemo uvučeni u tu spiralu strahote i bespomoćnosti?

U prvom redu, možemo moliti u zajedništvu sa zemaljskom i nebeskom Crkvom. Ne podcjenjujmo snagu molitve mnoštva glasova ujedinjenih u molitvi! Inicijativa *24 sata za Gospodina*, za ko-

ju se nadam da će se 13. i 14. ožujka provesti u čitavoj Crkvi, također na dijecezanskoj razini, želi biti znak te potrebe za molitvom.

Drugo, možemo pomagati djelima ljubavi, dopirući kako do onih koji su blizu tako i do onih koji su daleko, preko mnogobrojnih karitativnih tijelâ Crkve. Korizma je pogodno vrijeme da se pokaže ta briga za druge jednim znakom, pa bio on i mali, našeg pripadanja jednoj ljudskoj obitelji.

Treće, patnja drugoga predstavlja poziv na obraćenje, jer mi potreba brata doziva u svijest krhkost mog života i moju ovisnost o Bogu i braći. Ako ponizno molimo za Božju milost i prihvaćamo granice svojih mogućnosti, tada ćemo vjerovati u beskrajne mogućnosti koje Božja ljubav čuva za nas. Moći ćemo se također oduprijeti đavoljskoj napasti da mislimo da možemo vlastitim silama spasiti svijet i sebe.

Da bismo pobijedili ravnodušnost i naše težnje samodostatnosti, sve vas pozivam da živite ovo vrijeme korizme kao prigodu da se poradi na onome što je Benedikt XVI. nazvao izgradnjom srca (usp. *Deus caritas est*, 31). Imati milosrdno srce ne znači imati slabo srce. Tko želi biti milosrdan treba čvrsto, postojano srce, zatvorenu napasniku, a otvoreno Bogu. Srce koje dopušta da ga pronikne Duh Sveti i da posvuda nosi ljubav braći i sestrama. I konačno, siromašno srce, koje je svjesno vlastitog siromaštva i besplatno se daje drugima.

Zbog toga, draga braćo i sestre, želim zajedno s vama u ovoj korizmi reći Kristu: »*Fac cor nostrum secundum cor tuum*«: »*Učini srce naše po Srcu svome*« (prošnja iz litanija Presvetom Srcu Isusu). Tada ćemo imati snažno i milo-

srdno, budno i velikodušno srce koje se ne zatvara u samo sebe i ne postaje plijenom globalizacije ravnodušnosti.

U toj usrdnoj nadi, jamčim svoju molitvu da ova korizma urodi duhovnim plodovima za svakog vjernika i

svaku crkvenu zajednicu, i molim vas da molite za mene. Neka vas Gospodin blagoslovi i Majka Božja čuva!

Iz Vatikana, 4. listopada 2014., blagdan svetog Franje Asiškog.

FRANJO

PORUKA SVETOG OCA ZA 52. SVJETSKI DAN MOLITVE ZA DUHOVNA ZVANJA

Izlazak – temeljno iskustvo zvanja

Draga braćo i sestre!

Četvrta vazmena nedjelja stavlja pred naše oči lik Dobroga Pastira koji poznaje svoje ovce, zove ih po imenu, hrani ih i vodi. Već više od pedeset godina opća Crkva slavi te nedjelje Svjetski dan molitve za duhovna zvanja. Ona nam na taj dan svaki put doziva u svijest važnost molitve, kao što je sam Isus rekao svojim učenicima, da «gospodar žetve radnike pošalje u žetvu svoju» (Lk 10, 2). Isus daje tu zapovijed u kontekstu slanja misionara. On je pozvao, osim dvanaestorice apostola, još sedamdeset dvojicu učenika te ih poslao dvojicu po dvojicu u misije (Lk 10, 1-6). Zapravo Crkva «je po svojoj naravi misionarska» (Drugi vatikanski koncil, dekret *Ad gentes*, 2), kršćanski se poziv nužno rađa iz iskustva misije. Slušati i slijediti glas Krista Dobroga Pastira, puštajući da nas on privuče sebi i vodi i posvećujući njemu vlastiti život, znači dopustiti Duhu Svetomu da nas uvede u tu misijsku dinamiku, budeći u nama želju, radost i hrabrost prikazati naš život i utrošiti ga u službi Kraljevstva Božjega.

Prinositi vlastiti život u misiji je moguće jedino ako smo kadri izaći iz samih sebe. Stoga na ovaj 52. Svjetski dan molitve za zvanja želim razmišljati upravo o tom posebnom «izlasku» koji je srce poziva, ili, još bolje, naš odgovor na poziv kojeg nam Bog daje. Kada čujemo riječ «izlazak», odmah pomislimo na početke čudesne povijesti ljubavi između Boga i njegova naroda, povijesti koja prolazi kroz dramatično razdoblje ropstva u Egiptu, Mojsijev poziv, iskustvo oslobođenja i putovanje prema Obećanoj zemlji. Knjiga Izlaska, druga knjiga Biblije, u kojoj se opisuju ti događaji predstavlja jednu prisodobu cijele povijesti spasenja, ali i temeljnu dinamiku kršćanske vjere. Naime, prijelaz iz ropstva staroga Adama na novi život u Kristu je djelo otkupljenja koje se događa u nama po vjeri (Ef 4, 22-24). Taj prijelaz je istinski i pravi «izlazak», to je put svake kršćanske duše i čitave Crkve, odlučujući zaokret u našem životu prema Ocu.

U korijenu svakog kršćanskog poziva postoji taj temeljni pokret, koji je dio iskustva vjere. Vjerovati znači na-

dići samoga sebe, izaći iz samoga sebe, napustiti udobnost i ukočenost vlastitoga «ja» i staviti u središte svoga života Isusa Krista. To znači ostaviti, poput Abrahama, svoju rodnu zemlju i ići naprijed s povjerenjem, znajući da će nam Bog pokazati put prema novoj zemlji. Taj se «izlazak» ne smije shvaćati kao znak prijezira vlastitoga života, vlastitih osjećaja, vlastite ljudskosti. Naprotiv, oni koji pođu za Kristom nalaze život u izobilju, stavljajući se u potpunosti u službu i na raspolaganje Bogu i njegovu Kraljevstvu. Isus kaže: «I tko god ostavi kuće, ili braću, ili sestre, ili

oca, ili majku, ili ženu, ili djecu, ili polja poradi imena mojega, stostruko će primiti i život vječni baštiniti» (Mt 19, 29). Sve je to duboko ukorijenjeno u ljubavi. Kršćanski je poziv prije svega poziv na ljubav koji nas privlači i odvaja od nas samih, «decentralizira» nas i pokreće «trajno izlaženje iz vlastitoga 'ja' zatvorenog u samoga sebe ka svojem oslobađanju kroz sebedarje i upravo tako prema istinskom pronalazaženju samoga sebe, štoviše prema otkrivanju Boga» (Benedikt XVI., Enciklika *Deus Caritas est*, 6).

Iskustvo izlaska je paradigma kršćanskog života, osobito onih koji su prihvatili poziv posebnog posvećivanja službi evanđelja. To uključuje stalnu obnovu stava obraćenja i preobrazbe, neprestani hod prema naprijed, prijelaz iz smrti u život poput onoga što ga slavimo u svakom bogoslužju: riječju, to je iskustvo prijelaza, Pashe. Od Abrahama poziva do Mojsijeva, od izraelskog hodočasničkog putovanja kroz pustinju do obraćenja koje su propovi-

jedali proroci, pa sve do Isusova misio-narskog putovanja koje ima svoj vrhunac u njegovoj smrti i uskrsnuću, poziv je uvijek Božje djelo po kojem nam on pomaže izaći iz našeg početnog stanja, oslobađa nas od svakog ropstva, izbacuje nas iz kolotečine i trga iz naše ravnodušnosti, te nas dovodi do radosti zajedništva s Bogom i braćom i sestrama. Odgovoriti na Božji poziv, dakle, znači dopustiti njemu da nam pomogne izaći iz samih sebe i svoje lažne sigurnost i krenuti putom koji vodi prema Isusu Kristu, izvoru i krajnjemredištu našeg života i naše sreće.

Ta dinamika izlaska ne tiče se samo pojedinca kojeg je Bog pozvao, već misijskog i evangelizacijskog djelovanja cijele Crkve. Crkva je doista vjerna svom Učitelju u mjeri u kojoj je Crkva «koja izlazi», Crkva koja nije zaokupljena sama sobom, svojim strukturama i uspjesima, već je kadra izaći van, biti u pokretu, susretati se s Božjom djecom u njihovoj stvarnoj situaciji i osjetiti suosjećanje (*com-passio*) za njihove boli i patnje. Bog izlazi iz samoga sebe u trojstvenoj dinamici ljubavi, sluša bolne vapaje svoga naroda i intervenira kako bi ga oslobodio (Izl 3, 7). Crkva je pozvana slijediti taj način postojanja i djelovanja. Crkva koja evangelizira izlazi u susret čovjeku, naviješta oslobađajuću riječ evanđelja, Božjom milošću liječi duhovne i tjelesne rane duša i pridiže siromašne i patnike.

Draga braćo i sestre, taj oslobađajući izlazak prema Kristu i prema braći i sestrama ujedno predstavlja za nas način na koji možemo u potpunosti razumjeti čovjeka i povijesni razvoj poje-

dinaca i društava. Čuti i prihvatiti Gospodinov poziv nije nešto privatno i čisto osobna stvar koja se može pomiješati s nekim prolaznim osjećajem. Naprotiv, to je konkretna, stvarna i potpuna predanost koja obuhvaća cijelo naše postojanje i stavlja ga u službu rasta Božjeg kraljevstva na zemlji. Zato kršćanski poziv, ukorijenjen u kontemplaciji Očeva srca, istodobno potiče na solidarno zauzimanje za oslobođenje braće i sestara, osobito najsiromašnijih. Isusov učenik ima srce otvoreno prema njegovim beskrajnim obzorima, a prijateljstvo s Gospodinom nikada ne znači bijeg od života ili iz svijeta već se naprotiv «bitno pokazuje kao misionarsko zajedništvo» (Apostolska pobudnica *Evangelii gaudium*, 23).

Taj izlazak prema Bogu i drugima ispunjava naše živote radošću i smislom. Želim to poručiti prije svega mladima koji, također zbog svoje dobi i otvorenosti prema budućnosti, znaju biti raspoloživi i velikodušni. Ponekad nezvjesnosti i brige za budućnost te problemi s kojima se svakodnevno susreću prijete da sputaju tu njihovu poletnost, da im sruše snove, i to u tolikoj mjeri da pomisle kako se ne vrijedi zalagati i da Bog u kojeg vjeruju kršćani nekako

ograničava njihovu slobodu. Ali, dragi mladi prijatelji, ne bojte se izaći iz samih sebe i krenuti na put! Evanđelje je poruka koja donosi slobodu našim životima, preobražava ga i čini naš život ljepšim. Kako je lijepo pustiti da nas iznenadi Božji poziv, prihvatiti njegovu riječ i ići u svom životu Isusovim stopama, u klanjanju Božjem otajstvu i velikodušnom služenju našim bližnjima! Vaš će život tako svakim danom postajati sve bogatiji i radosniji!

Djevica Marija, uzor svakog poziva, nije se bojala izreći svoj «*fiat*» kao odgovor na Gospodinov poziv. Neka nas ona prati i vodi. S velikodušnom hrabrošću vjere, Marija je od radosti pjevala da je izašla iz same sebe i povjerala Bogu planove koje je imala za život. Njoj se obratimo da bismo bili potpuno otvoreni za ono što Bog planira sa svakim od nas, tako da u nama poraste želja da izađemo i hodimo, s brižljivošću, prema drugima (usp. *Lk* 1, 39). Neka nas Djevica Marija štiti i zagovara za sve nas.

Iz Vatikana, 29. ožujka 2015. – Cvjetnica.

FRANJO

PORUKA PAPE FRANJE ZA 49. SVJETSKI DAN
SREDSTAVA DRUŠTVENE KOMUNIKACIJE**Komunicirati obitelj: povlašteno mjesto susreta u daru ljubavi**

Tema obitelji je u središtu dubokog promišljanja Crkve i procesa koji uključuje dvije sinode: nedavno održanu izvanrednu opću i redovitu opću koja je sazvana za listopad. U tome kontekstu, držao sam prikladnim da tema idućeg Svjetskog dana društvenih komunikacije ima obitelj za referentnu točku. Uostalom, *obitelj je prvo mjesto gdje učimo komunicirati*. Povratak tom prvobitnom kontekstu može nam pomoći i da naša komunikacija bude više autentična i humana i istodobno promatrati obitelj s nove točke gledišta.

Možemo u vezi s tim crpiti nadahnuće iz evanđeoske slike o Marijinu pohodu Elizabeti (Lk 1, 39-56). «Čim Elizabeta začu Marijin pozdrav, zaigra joj čedo u utrobi. I napuni se Elizabeta Duha Svetoga i povika iz svega glasa: 'Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje!» (rr. 41-42).

Prije svega, ova epizoda nam pokazuje komunikaciju kao *dijalog koji se isprepliće s govorom tijela*. Prvi odgovor Mariji na njezin pozdrav daje dijete, koje poskakuje od radosti u Elizabetinoj utrobi. Radost u susretu s drugima, što je nešto što naučimo još prije rođenja, je u stanovitom smislu arhetip i simbol svakog drugog oblika komunikacije. Utroba koja nas prima prva je «škola» komunikacije, mjesto slušanja i fizičkog kontakta, gdje se počinjemo upoznavati s vanjskim svijetom u zaštićenom okruženju, uz umirujuće zvukove otkucaja majčina srca. Taj susret dvaju bića, tako intimno povezanih a ipak međusobno tako različitih, susret pun obećanja, naše je prvo iskustvo komunikacije. To je iskustvo

zajedničko svima, jer sve nas je majka rodila.

I nakon rođenja ostajemo u stanovitom smislu u jednom «krilu», koje je obitelj. *To krilo čine različite međusobno povezane osobe*: obitelj je «mjesto gdje se uči suživotu u različitosti» (Apost. pobud. *Evangeliu gaudium*, 66). Bez obzira na njihove razlike u spolu i dobi, članovi obitelji prihvaćaju jedni druge, jer između njih postoji veza. Što je širi raspon tih odnosa i što su više zastupljene različite dobi, to je bogatija sredina u kojoj živimo. To je ta *veza* koja je u *korijenu* jezika, koji pak jača tu povezanost. Mi riječi ne izmišljamo: možemo ih koristiti, jer smo ih dobili. U obitelji se uči govoriti «*materni jezik*», to jest jezik naših predaka (usp 2 Mak 7, 25.27). U obitelji dolazimo do spoznaje da su drugi živjeli prije nas, da su nam omogućili da postojimo i da možemo zauzvrat rađati život i činiti nešto dobro i lijepo. Možemo davati jer smo primili. Taj začarani krug je u srcu sposobnosti obitelji da komunicira unutar sebe same i s drugima. Općenitije govoreći, to je model svake komunikacije.

Iskustvo tog odnosa koji nam «*prethodi*» omogućuje da obitelj bude također kontekst u kojem se prenosi onaj *osnovni oblik komunikacije*, a to je *molitva*. Kada mama i tata stavljaju svoje novorođene dijete na spavanje, često ga povjeravaju Bogu, da bdije nad njima. Kada djeca malo porastu roditelji s njima mole jednostavne molitve, spominjući se s ljubavlju također drugih osoba, djedova i baka, rođaka, bolesnika i onih koji pate, svih onih kojima je potrebna Božja

pomoć. Tako nas je većina upravo u obitelji naučila *vjersku dimenziju komunikacije*, koja je u kršćanstva sva prožeta ljubavlju, ljubavlju koju Bog nama daruje i koju mi zatim dajemo drugima.

U obitelji učimo jedni druge prihvaćati i podržavati, razabrati izraze lica i trenutke šutnje, smijati se i plakati zajedno s ljudima koji nisu izabrali jedni druge, a ipak su jedni drugima toliko važni. To nam uvelike pomaže razumjeti značenje komunikacije kao *prepoznavanje i stvaranje bliskosti*. Kad smanjujemo udaljenosti uzajamnim zblizavanjem i prihvaćanjem, možemo doživjeti zahvalnost i radost. Marijin pozdrav i poskakivanje vlastitog djeteta su blagoslov za Elizabetu, nakon čega slijedi prekrasni hvalospjev *Veliča*, u kojem Marija veliča Božji naum ljubavi za nju i za njezin narod. Iz jednog «da» izrečenog s vjekom proizlaze posljedice koje daleko nadilaze nas same i naše mjesto u svijetu. «Pohoditi» znači otvoriti vrata, ne ostati zatvoreni u svom malom svijetu, već izići, ići prema drugima. Obitelj također pokazuje da je živa ako se izdigne iznad same sebe, a obitelji koje su to učinile mogu komunicirati svoju poruku života i zajedništva, mogu dati utjehu i nadu ranjenim obiteljima, a time i graditi samu Crkvu, koja je obitelj obitelji.

Obitelj je, više od bilo čega drugog, mjesto gdje se, u svakodnevnom zajedničkom životu, stječe iskustvo vlastitih i tuđih *granica*, nailazi na male i velike probleme što ih nosi suživot s drugim osobama, slaganje s drugima. Ne postoji savršena obitelj. Ne trebamo se bojati nesavršenosti, slabosti pa čak ni sukoba, već trebamo naučiti kako se s njima konstruktivno nositi. Zbog toga obitelj u kojoj nastavljamo jedni druge voljeti unatoč našim ograničenostima i grijesi-

ma postaje *škola opraštanja*. Opraštanje je samo po sebi *proces komunikacije*. Kroz izraženo i prihvaćeno kajanje moguće je ponovno uspostaviti i unaprijediti komunikaciju koja je prekinuta. Dijete koje nauči u obitelji slušati druge, razgovarati s drugima s poštovanjem i izražavati svoj stav ne poričući tuđi, bit će u društvu graditelj dijaloga i pomirenja.

Kad je riječ o izazovima komuniciranja, *obitelji koje imaju djecu s jednom ili više smetnji u razvoju* mogu nas mnogo toga naučiti. Motorička, osjetilna ili mentalna *ograničenost* može biti razlog za zatvaranje u same sebe, ali isto tako može postati, zahvaljujući ljubavi roditelja, braće i sestara i prijatelja, *poticaj na otvorenost, dijeljenje i komunikaciju sa svima*. To također može pomoći školi, župi i udrugama da postanu gostoljubiviji prema svima, ne isključujući nikoga.

U svijetu u kojem se tako često proklinje, govori zlo o drugima, u kojem se sije razdor i ogovaranjem truje sredinu u kojoj živimo, obitelj nas može naučiti razumjeti *komunikaciju kao blagoslov*. I to također u situacijama u kojima očito prevladavaju mržnja i nasilje, gdje su obitelji razdvojene kamenim zidovima ili ništa manje neprobojnim zidovima predrasudâ i ozlojeđenostî, gdje se čini da postoje dobri razlozi da se kaže «sad je dosta»; zapravo, jedino blagoslovom a ne proklinjanjem, susretanjem a ne odbacivanjem, prihvaćanjem a ne borbom, možemo razbiti spiralu zla, pokazati da je dobrota uvijek moguća i djecu učiti bratstvu.

Danas suvremeni mediji, koji su poglavito za najmlađe postali nezaobilazni dio života, *mogu biti i prepreka i pomagati komunikaciju* u obitelji i među obiteljima. Mogu joj biti prepreka ako dovedu do toga da se izbjegava slušati drugoga i

izravni kontakt s drugima, da se ispuni svaki trenutak šutnje i očekivanja, zaboravljajući da je «šutnja sastavni dio komunikacije i bez nje ne postoje riječi bogate sadržajem» (Benedikt XVI., *Poruka za 46. Svjetski dan sredstava društvene komunikacije*, 24. 1. 2012.). Mediji mogu *potpomoći* komunikaciju kad omogućuju ljudima razgovor i dijeljenje iskustava, ostati u kontaktu s prijateljima koji su daleko, zahvaliti drugima ili tražiti oproštenje, otvoriti vrata za nove susrete. Svakodnevno otkrivajući to živo središte koje je susret s drugima, taj «novi početak», znat ćemo mudro koristiti tehnologiju, ne dopuštajući da nam ona dominira. I ovdje su roditelji prvi odgovitelji. Ali oni ne smiju biti prepušteni samima sebi. Kršćanska im je zajednica pozvana pomagati da nauče djecu kako živjeti u medijskom okruženju na način koji je u skladu s dostojanstvom ljudske osobe i u službi općeg dobra.

Veliki izazov koji se danas postavlja pred nas je, dakle, *kako ponovno naučiti razgovarati jedni s drugima*, a ne samo proizvoditi i konzumirati informacije. To je smjer prema kojem nas vode važni i utjecajni moderni komunikacijski mediji. Informacija je važna, ali to nije dovoljno. Prečesto se stvari pojednostavljaju, suprotstavljaju različiti stavovi i pogledi pozivajući osobe da se svrstaju na jednu ili drugu stranu, namjesto da im se pomogne steći cjelovit uvid.

Zaključno, obitelj nije tema rasprave ili teren na kojem se vode ideološka prepucavanja, već je to *okruženje u kojem se uči komunicirati* u iskustvo bliskosti, okruženje u kojem se ostvaruje komunikacija, «*komunikacijska zajednica*». Obitelj je zajednica koja zna pružiti pomoć, koja slavi život i koja je plodonosna. Kada to shvatimo ponovno ćemo moći vidjeti kako je obitelj i nadalje bogat izvor čovjekoljublja, a ne samo problem ili institucija u krizi. *Mediji* katkad nastoje predstaviti obitelj kao neku vrstu apstraktnog modela kojeg treba prihvatiti ili odbaciti, braniti i napadati, a ne kao živu stvarnost; ili pak kao tlo za ideološke sukobe, a ne kao mjesto gdje svi možemo naučiti što znači komunicirati u ljubavi koju se prima i daruje. Prenositi svoja iskustva znači shvatiti da su naši životi međusobno isprepleteni kao jedna stvarnost, da su glasovi mnogi i da je svaki od njih jedinstven.

Obitelji treba promatrati kao bogatstvo, a ne kao problem za društvo. Najljepša je obitelj ona koja zna *komunicirati*, polazeći od vlastitog *svjedočenja*, ljepotu i bogatstvo odnosa između muškarca i žene, te između roditelja i djece. Ne borimo se zato da branimo prošlost, već naprotiv, strpljivo i s povjerenjem, radimo na izgradnji bolje budućnosti za svijet u kojem živimo.

Iz Vatikana, 23. siječnja 2015., uoči spomendana svetog Franje Saleškog.

FRANJO

PORUKA SVETOG OCA FRANJE ZA 30. SVJETSKI DAN MLADIH

Blago čistima srcem: oni će Boga gledati! (Mt 5, 8)

Dragi mladi,

nastavljamo naše duhovno hodočašće prema Krakovu, gdje će se u srpnja 2016. održati idući Svjetski dan mladih. Odlučili smo na tome putu voditi se blaženstvima. Prošle godine smo razmišljali o blaženstvu siromašnih duhom, uključenom u širi kontekst «govora na gori». Zajedno smo otkrili revolucionarni značaj blaženstava i Isusov snažni poziv da se hrabro upustimo u avanturu potrage za srećom. Ove godine ćemo razmišljati o šestom blaženstvu: «Blago čistima srcem: oni će Boga gledati!» (Mt 5, 8).

1. Želja za srećom

Izraz *blaženi* odnosno *sretni* javlja se devet puta u ovoj prvoj velikoj Isusovoj propovijedi (usp. Mt 5, 1-12). To je kao refren koji nas podsjeća na Gospodinov poziv da zajedno s njim kročimo putem koji je, unatoč svim izazovima, put koji vodi do istinske sreće.

Da, dragi mladi, potraga za srećom je zajednička svim ljudima svih vremena i svih životnih dobi. Bog je stavio u srce svakog muškarca i svake žene nezatumljivu želju za srećom i ispunjenjem. Zar ne osjećate da su vaša srca nemirna i neprestano tragaju za dobrom koje može utažiti njihovu žeđ za beskonačnim?

Prva poglavlja Knjige Postanka pokazuju nam divno blaženstvo na koje smo pozvani. Ono se sastoji u savršenom zajedništvu s Bogom, s drugima, s prirodom i sa samim sobom. Slobodni pristup Bogu, njegovoj intimi i gledanju bio je prisutan u Božjem planu

za nas od samih početaka; njegovo božansko svjetlo proželo je sve ljudske odnose istinom i jasnoćom. U tome stanju izvorne čistoće nisu postojale maske, varke, razlozi da se jedni od drugih skrivaju. Sve je bilo jasno i čisto.

Kad su Adam i Eva podlegli napasti i prekinuli taj odnos povjerljivog zajedništva s Bogom, grijeh je ušao u ljudsku povijest (usp. *Post* 3). Posljedice su odmah bile vidljive također u njihovim odnosima s njima samima, u njihovom međusobnom odnosu kao i u odnosu s prirodom. A kako su samo dramatične te posljedice! Izvorna čistoća je okaljana. Od tog trenutka nije više moguće izravni pristup Božjoj nazočnosti. Javlja se težnja za skrivanjem, muškarac i žena moraju sakriti svoju golotinju. Lišeni svjetla koje dolazi od gledanja Gospodina, promatraju stvarnost koja ih okružuje na izobličen, kratkovidan način. Unutarnji «kompas» koji ih je vodio u traženju sreće gubi svoje uporište, a zamamnost moći, bogatstva, blaga i želje za užitkom pod svaku cijenu dovele ih je do ponora tuge i tjeskobe.

U psalmima nalazimo vapaj kojeg čovjek upućuje Bogu iz dubine duše: «Tko će nam pokazati sreću? Obasjaj nas, Jahve, svjetlom svoga lica!» (*Ps* 4,7). Na čovjekov vapaj Bog, u svojoj beskrajnoj dobroti, odgovara tako da šalje svojega Sina. U Kristu Bog dobiva ljudsko lice. Svojim utjelovljenjem, životom, smrću i uskrsnućem on nas otkupljuje od grijeha i otvara nam nove, do tada nezamislive obzore.

I tako, u Kristu, dragi mladi, nalazi se puno ispunjenje vaših snova o dobro-

ti i sreći. Samo on može zadovoljiti vaša očekivanja, koja su često iznevjerena lažnim svjetovnim obećanjima. Kao što je rekao sveti Ivan Pavao II.: «On je ljepota koja vas tako privlači; on je onaj koji vas izaziva onom žeđi za radikalnošću koja vam ne dopušta da pristajete na kompromis; on je taj koji vas poziva da skinete sa sebe maske koje život čine lažnim; on je taj koji čita u vašim srcima prave izbore koje bi drugi htjeli ugušiti. Isus je taj koji budi u vama želju da učinite nešto veliko od svojega života» (Molitveno bdjenje u Tor Vergati, 19. kolovoza 2000.: *Insegnamenti XXIII/2*, [2000], 212).

2. Blago čistima srcem

Pokušajmo sada dublje shvatiti kako je to blaženstvo duboko povezano sa čistoćom srca. Prije svega, moramo razumjeti biblijsko značenje riječi *srce*. Za hebrejsku kulturu srce je središte čovjekovih osjećajâ, misli i namjerâ. Budući da nas Biblija uči da Bog ne gleda ono izvanjsko, već srce (usp. 1 Sam 16, 7), možemo također reći da iz srca možemo vidjeti Boga. To je zato što je u srcu zgusnuto ljudsko biće u svom totalitetu kao jedinstvo tijela i duše, u njegovoj sposobnosti da ljubi i bude ljubljeno.

Što se pak tiče definicije izraza *čist*, grčka riječ koju koristi evanđelist Matej je *katharos* i u osnovi znači *čist, jasan, lišen onoga što bi moglo okaljati*. U Evanđelju vidimo da Isus odbacuje određeno shvaćanje ritualne čistoće vezane uz izvanjske čine, koje zabranjuje svaki doticaj sa stvarima i osobama (uključujući gubavce i strance), koje se smatra nečistima. Farizejima koji, kao i mnogi Židova toga doba, nisu jeli ništa prije obrednog pranja i koji su obdržava-

li mnoge običaje vezane uz pranje predmeta, Isus kategorički poručuje: «Ništa što izvana ulazi u čovjeka ne može ga onečistiti, nego što iz čovjeka izlazi – to ga onečišćuje. Ta iznutra, iz srca čovječjega, izlaze zle namisli, bludništva, krađe, ubojstva, preljubi, lakomstva, opakosti, prijevara, razuzdanost, zlo oko, psovka, uznositost, bezumlje» (Mk 7, 15.21-22).

U čemu se dakle sastoji sreća koja izvire iz čistoga srca? Iz Isusova popisa zala koje čovjeka čine nečistim vidimo da je to pitanje povezano prije svega s područjem naših *odnosa*. Svaki od nas mora naučiti prepoznati ono što može «onečistiti» njegovo srce, oblikovati ispravnu i osjetljivu savjest, tako da ona bude sposobna «razabirati što je volja Božja, što li je dobro, Bogu milo, savršeno» (Rim 12, 2). Ako moramo pokazati zdravu brigu za očuvanje stvorenog svijeta, za čistoću zraka, vode i hrane, koliko više trebamo očuvati čistoću onoga što je najdragocjenije od svega: *našeg srca i naših odnosa*. Ova «ljudska ekologija» će nam pomoći udisati čisti zrak koji dolazi iz ljepote, istinske ljubavi i svetosti.

Jednom sam vam prigodom postavio pitanje: «Gdje vam je blago? Na kojem blagu vam počiva srce?» (usp. *Interoju s mladima iz Belgije*, 31. ožujka 2014. godine). Naša srca se mogu privezati uz istinita ili lažna bogatstva, mogu naći pravi odmor ili se uspavati, postati lijena i zapasti u mrtvilo. Najdragocjenije dobro koje možemo imati u životu je naš odnos s Bogom. Jeste li uvjereni u to? Znete li da ste u Božjim očima od neprocjenjive vrijednosti?

Znete li da vas on voli i prihvaća bezuvjetno, takve kakvi jeste? Izgubi li se taj osjećaj, čovjek postaje nerazumljiva zagonetka, jer upravo spoznaja i svijest

da nas Bog bezuvjetno ljubi daje smisao našim životima. Sjećate li se Isusova razgovora s bogatim mladićem (*Mk 10, 17-22*)? Evanđelist Marko primjećuje da ga Gospodin pogleda i zavoli (usp. r. 21), te ga pozva da ga slijedi i tako pronade pravo bogatstvo. Želim vam, dragi mladi, da vas taj Kristov pogled pun ljubavi prati kroz čitav život. Mladost je životno doba u kojem se javlja veliko afektivno bogatstvo prisutno u vašim srcima, duboka želja za istinskom, lijepom i velikom ljubavlju. Koliko je snage u toj sposobnosti da se ljubi i da se bude ljubljen! Ne dopustite da ta dragocjena vrijednost bude patvorena, uništena ili izobličena. To se događa onda kada u naše odnose prodre instrumentalizacija bližnjih za svoje sebične ciljeve, ponekad kao puki predmet užitka. Srce ostaje ranjeno i tužno nakon tih negativnih iskustava. Molim vas, ne bojte se prave ljubavi, one kojoj nas Isus uči a koju sveti Pavao ovako opisuje: «Ljubav je velikodušna, dobrotiva je ljubav, ne zavidi, ljubav se ne hvasta, ne nadima se; nije nepristojna, ne traži svoje, nije razdražljiva, ne pamti zlo; ne raduje se nepravdi, a raduje se istini; sve pokriva, sve vjeruje, svemu se nada, sve podnosi. Ljubav nikad ne prestaje» (*1 Kor 13, 4-8*).

Pozivajući vas da ponovno otkrijete ljepotu čovjekova poziva na ljubav, potičem vas da se pobunite protiv raširene težnje banaliziranja ljubavi, posebno kada je se pokušava svesti isključivo na aspekt spolnosti, lišavajući je tako bitnih karakteristika ljepote, zajedništva, vjernosti i odgovornosti. Dragi mladi «u kulturi prolaznog, relativnog, mnogi propovijedaju da je važno 'uživati' trenutak, da se ne vrijedi vezati za čitav život, donositi konačne odluke, 'zauvijek', jer se ne zna što donosi sutra. Ja, naprotiv, od vas tražim da budete revo-

lucionari, da idete protiv struje. Molim vas da se u tome pobunite protiv te kulture prolaznog, koja, u osnovi, smatra da niste kadri preuzeti na sebe odgovornost, da niste u stanju istinski voljeti.

Imam povjerenje u vas, mladi, i molim za vas. Imajte hrabrosti 'ići protiv struje'. I imajte hrabrosti također biti sretni» (Susret s volonterima SDM u Rijju, 28. srpnja 2013.). Vi ste, mladi, izvrsni istraživači! Ako se upustite u otkrivanje bogatog učenja Crkve na ovom polju, otkrit ćete da se kršćanstvo ne sastoji od niza zabranâ koje guše naše želje za srećom, već je to plan za život kadar očarati naša srca.

3. ...oni će Boga gledati!

U srcu svakog muškarca i svake žene neprestano odzvanja Gospodinov poziv: «Traži lice njegovo!» (*Ps 27, 8*). Istodobno moramo uvijek imati na umu da smo siromašni grešnici. To je ono što čitamo primjerice u Psalmima: «Tko će uzići na goru Gospodnju, tko će stajati na svetom mjestu njegovu? Onaj u koga su ruke čiste i srce nedužno» (*Ps 24, 3-4*). No, ne smijemo se bojati ili obeshrabriti: u Bibliji i povijesti svakog od nas vidimo da je uvijek Bog taj koji čini prvi korak. On nas čisti da možemo biti pripušteni u njegovu prisutnost.

Kada je primio Gospodinov poziv da govori u njegovo ime, prorok Izaija se uplašio i zavapio: «Jao meni, propadoh, jer čovjek sam nečistih usana» (*Iz 6, 5*). No Gospodin ga je očistio, poslavši mu jednog anđela koji se dotače njegovih usta i reče mu: «krivica ti je skinuta i grijeh oprosteno» (r. 7). U Novom zavjetu, kada je na Genezaretskom jezeru Isus pozvao svoje učenike i učinio čudo čudesnog ribolova, Šimun Petar pade do njegovih nogu govoreći: «Idi od mene!

Grešan sam čovjek, Gospodine!» (Lk 5, 8). Odgovor je neočekivan: «Ne boj se! Odsada ćeš loviti ljude!» (r. 10). A kada ga je jedan od učenika tražio: «Gospodine, pokaži nam Oca i dosta nam je!», Učitelj je odgovorio: «Tko je vidio mene, vidio je i Oca» (Iv 14, 8-9).

Gospodinov poziv na susret s njim upućen je dakle svakom od vas, u kojem god mjestu i situaciji da se nalazili. Dovoljno je «da donesu odluku da će... dopustiti njemu da se susretne s njima, da će ga tražiti svakoga dana bez prestanka. Neka nitko ne misli da se taj poziv ne odnosi na njega» (Apost. pob. *Evangelii gaudium*, 3). Svi smo mi grešnici, potrebiti Gospodinova očišćenja. No dovoljan je mali korak prema Isusu da se otkrije kako nas on uvijek čeka raširenih ruku, osobito u sakramentu pomirenja, toj povlaštenoj prigodi za susret s Božjim milosrđem koje čisti i obnavlja naša srca.

Da, dragi mladi, Gospodin se želi susresti s nama, želi nam dopustiti da ga «vidimo». «A kako?» - mogli biste me pitati. I sveta Terezija Avilska, rođena u Španjolskoj prije točno 500 godina, već je od malih nogu govorila svojim roditeljima: «Želim vidjeti Boga». Zatim je otkrila put *molitve* kao «duboki odnos prijateljstva s Onim koji nam daje da se osjećamo ljubljenima» (*Knjiga života*, 8,5). Zato vas pitam: «Molite li?». Zna li da možete razgovarati s Isusom, s Ocem, s Duhom Svetim, kao što se razgovara s prijateljem? I to ne s bilo kojim prijateljem, već s najvećim i najpouzdanijim prijateljem! Pokušajte to učiniti, s jednostavnošću. Otkrit ćete ono što je jedan seljak rekao Arškom župniku: kada molim pred svetohraništem, «ja gledam njega i on gleda mene» (*Katekizam Katoličke Crkve*, 2715).

Još vas jednom pozivam na susret s Gospodinom *čestim čitanjem Svetoga pisma*. Ako još nemate tu naviku, počnite od evanđeljâ. Pročitajte svaki dan jedan odlomak. Pustite da Božja riječ progovori vašem srcu i bude svjetlo na vašem putu (usp. Ps 119, 105). Otkrit ćete da se Boga može «vidjeti» također *u licu braće i sestara*, posebno onih koji su zaboravljivi: siromašni, gladni, žedni, stranci, bolesnici, zatvorenici (Mt 25, 31-46). Jeste li već imali to iskustvo? Dragi mladi, da bi se ušlo u logiku Božjeg kraljevstva treba se prepoznati siromašnim sa siromašnima. Čisto srce je nužno također srce «na dlanu», koje se zna prignuti i podijeliti svoj život s najpotrebitijima.

Susret s Bogom u molitvi, kroz čitanje Biblije i u bratskom životu pomoći će vam da bolje upoznate Gospodina i sebe same. Kao što se dogodilo učenicima na putu u Emaus (usp. Lk 24, 13-35), Gospodinov glas učinit će da vaša srca gore. On će vam otvoriti oči da prepoznate njegovu prisutnost i tako otkrijete plan ljubavi koji on ima za vaš život.

Neki od vas osjećaju ili će osjetiti Gospodinov poziv na brak, na zasnivanje obitelji. Mnogi danas misle da je ovaj poziv «ispao iz mode», ali to nije točno! Upravo iz toga razloga cijela crkvena zajednica prolazi kroz posebno razdoblje razmišljanja o pozivu i poslanju obitelji u Crkvi i suvremenom svijetu. Pozivam vas, nadalje, da razmislite jeste li pozvani na redovnički život i svećeništvo. Kako je lijepo vidjeti mlade ljude koji su prigrlili poziv da se potpuno posvete Kristu i služenju njegovoj Crkvi! Preispitajte se čista srca i ne bojte se onoga što Bog od vas traži! Polazeći od vašega «da» na Gospodinov poziv postat ćete novo sjeme nade u Crkvi i

društvu. Ne zaboravite: Božja je volja da budemo sretni!

4. Na putu prema Krakovu

«*Blago čistima srcem: oni će Boga gledati!*» (Mt 5, 8). Dragi mladići i djevojke, kao što vidite, to blaženstvo izbliza dotiče vaš život i jamstvo je vaše sreće. Zato vas još jednom pozivam: imajte hrabrosti da budete sretni!

Ovogodišnji Svjetski dan mladih vodi prema posljednjoj etapi pripreve za veliki skup mladih iz cijelog svijeta u Krakovu 2016. Prije trideset godina sveti Ivan Pavao II. utemeljio je Svjetski dan mladih u Crkvi. To hodočašće mladih po svim kontinentima pod vodstvom Petrova nasljednika doista je bila providosna i proročka inicijativa. Zahvali-

mo zajedno Gospodinu za dragocjene plodove koje su ti svjetski dani mladih donijeli u životu mnogih mladih u svim dijelovima svijeta! Do koliko se samo važnih otkrića kroz to vrijeme došlo, a u prvom redu do otkrića da je Krist Put, Istina i Život a Crkva velika i gostoljubiva obitelj! Koliko obraćenja, kolika su zvanja proizašla s tih skupova! Neka sveti papa, zaštitnik Svjetskog dana mladih, moli za naše hodočašće prema njegovu voljenom Krakovu. I neka nas majčinski pogled Blažene Djevice Marije, pune milosti, koja je sva lijepa i čista, prati na svakom koraku na tom našem putu.

Iz Vatikana, 31. siječnja 2015., Spomendan svetog Ivana Bosca

FRANJO

APEL HRVATSKIH BISKUPA

U jeku priprema za redovnu Sinodu biskupa u Rimu o obitelji, a uoči Drugoga nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji, mi hrvatski biskupi svoje 50. plenarno zasjedanje, koje je održano od 14. do 16. travnja 2015. u Zagrebu, posvetili smo upravo temi obitelji i izazovima s kojima se ta temeljna stanica Crkve i društva danas suočava.

Nakon što smo razmotrili sadašnju situaciju, a napose potaknuti zabrinjavajućim demografskim pokazateljima, upućujemo poziv crkvenoj javnosti, svim odgovornim državnim, društvenim, gospodarskim i drugim relevantnim čimbenicima, kao i svim ljudima dobre volje u našoj domovini Hrvatskoj i iseljeništvu, da se zajednički suočimo s aktualnim stanjem i očekivanim posljedicama, ako se ono ne promjeni.

Hrvatska već desetljećima proživljava tešku demografsku krizu koja u zadnje vrijeme poprima katastrofalne razmjere na što opetovano upozoravaju naši demografi. Uzroci takvoga stanja su višestruki i složeni. Među njima posebice se ističu kontinuirano iseljavanje, napuštanje ruralnih i naseljavanje urbanih sredina, koncentracija stanovništva u svega nekoliko velikih gradova, spori razvoj manjih i srednjih gradova te odlazak ljudi na tzv. privremeni rad u inozemstvo. Tu su i velika nezaposlenost, nesigurnost radnih mjesta, nepostojanje sustavne politike stambenoga zbrinjavanja mladih obitelji i negativni gospodarski trendovi koji ih dovode u sve nepovoljniji položaj. Kao poseban problem treba istaknuti i one tendencije u gospodarstvu koje ne idu na ruku

ženama, majkama s malom djecom i trudnicama, a što se očituje na više načina: postavljanje uvjeta pri zapošljavanju da ne planiraju imati djecu, zatim nepovoljno radno vrijeme, pri čemu posebno mislimo na rad nedjeljom, kao i nedostatak infrastrukture usluga za obitelji s malom djecom.

Iz godine u godinu raste broj umrlih u odnosu na broj rođenih. Ako se nastave aktualni trendovi, po ozbiljnim procjenama demografa, Hrvatska će sredinom ovoga stoljeća imati oko milijun stanovnika manje. Za otprilike 40% opast će broj stanovnika mlađih dobnih skupina. Drastično smanjenje radnosposobnog stanovništva uzrokovat će nesaagledive društvene i makroekonomske promjene.

Stoga je potrebno uvažiti upozorenja demografskih stručnjaka i ne prepuštati situaciju stihiji koja neminovno vodi u demografsku propast Hrvatske.

Nužno je brzo reagirati te pokušati zaustaviti ili barem usporiti spomenute negativne trendove. Stječe se dojam da većina hrvatske javnosti nije dovoljno svjesna dugoročnih posljedica nastavljanja sadašnjih demografskih kretanja.

Ovim apelom, mi hrvatski biskupi, želimo istaknuti kako je prijeko potreb-

no što prije uspostaviti konstruktivni dijalog između društvenih, političkih, gospodarskih i svih drugih relevantnih čimbenika radi zajedničkoga pronalazjenja rješenja glede naše demografske budućnosti. U cilju stvaranja prijateljskoga ozračja prema obitelji i djeci u Hrvatskoj pozivamo na žurno donošenje i sustavno provođenje dugoročne pronatalitetne obiteljske i populacijske politike kao važnog dijela razvojne politike od vitalnoga interesa za budućnost hrvatskoga društva.

U tim nastojanjima kao primjer mogu poslužiti one europske zemlje koje su uspjele poboljšati demografske pokazatelje provođenjem upravo takvih strateških programa i politika.

U nadi da će ovaj apel svi prihvatiti otvorena srca, posebno pozivamo vjernike da ustrajnom molitvom i konkretnim zauzimanjem daju svoj doprinos u prevladavanju sadašnjega stanja u duhu gesla Drugoga nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji: «Obitelj – nositeljica života, nada i budućnost Hrvatske».

Zagreb, 16. travnja 2015.

Biskupi HBK

IZJAVA PREDSEDNIKA HBK, MONS. ŽELIMIRA PULJIĆA
POVODOM NAJAVE PAPE FRANJE DA U LIPNJU POSJETI SARAJEVO

Obradovala nas je vijest o nakani pape Franje da u lipnju pohodi Sarajevo. Njegova najava o tom pastirskom pohodu podsjeća nas one žive želje svetog Ivana Pavla II. koji je to htio učiniti u sklopu pohoda Hrvatskoj 1994. Dakle, prije punih dvadeset godina. Tada je, naime, u tijeku rata on htio svojim pohodom dati obol miru na ovim područjima. Imao je u planu posjetiti tri grada: Beograd, Zagreb i Sarajevo. Ali, nije išlo sve kako je želio. Ne zna se javno koji su bili razlozi da mu je Beograd uskratilo gostoprimstvo. Ali, za Sarajevo znamo kako mu međunarodna zajednica nije garantirala sigurnost. U Zagrebu je tada dočekan veličanstveno na Hipodromu kad je proslavljena ona «Misa stoljeća».

Gledom pak na nakanu pape Franje da u lipnju pođe u Sarajevo prisjećam se kako je sveti Ivan Pavao II. nakon povratka iz Hrvatske slavio misu u Castel Gandolfu i uputio najdriljiviji vapaj koji je Papa ikad izgovorio. Uzdi-gnutim pogledom prema Bosni i Hercegovini, on je povišenim glasom zavapio: «S vama smo, i bit ćemo sve više s vama!» Osobito je bio dirljiv i znakovit susret u Sarajevu, nakon «tri godine čekanja» (1997.) kad je rekao da želi zagrliti sve stanovnike toliko napaćene zemlje. A posebice one koji na svom tijelu nose biljege rata, ili su tijekom godina nasilja bili prisiljeni napustiti svoje domove. Sveti Ivan Pavao II. tada im je zajamčio

kako upravo oni «u Papinu srcu imaju povlašteno mjesto».

Budući da je Sarajevo postalo znak patnje čitave Europe u XX. stoljeću, a uz taj grad povezano je izbijanje i Prvoga svjetskog rata prije stotinu godina (1914.), razumljivo je da i papa Franjo ovom objavom pokazao da stanovnici «te napaćene zemlje» imaju povlašteno mjestu i u njegovu srcu. Znatizeljan sam koju će poruku Papa tamo uputiti. Sigurno će njegove riječi biti upravljene najprije narodima Bosne i Hercegovine, s bolnim iskustvom stradanja, patnje i rata koji je ostavio zapanjujuće tragove pustošenja. A onda i svim javnim, političkim i kulturnim djelatnicima Europe i svijeta koji mogu pomoći da ranjena i osiromašena Bosna i Hercegovina krene putem svestranog napretka. To je, naime, zemlja dobrih, radinih i ponosnih ljudi koji su voljni živjeti tamo gdje su «nikli i obikli» (kard. Puljić), pa tamo unatoč teškoćama izgrađivati svoju budućnost putem mira, pravde i suradnje. Takvoj nakani i želji i papa Franjo želi dati svoj poticaj i uputiti molitvu Svemogućemu da više nikada ne bude rata. Stoga, već se sada radujemo toj Papinoj nakani i kličemo neka je blagoslovljen onaj koji dolazi u ime Gospodnje.

Zadar, 1. veljače 2015.

✠ *Želimir Puljić,*
nadbiskup zadarski

PROGLAS PRIGODOM DRUGOGA NACIONALNOG SUSRETA
HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJI NA TRSATU, 19. TRAVNJA 2015.

Godine 2011. održan je Prvi nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji koji je svojim dolaskom i predsjedanjem počastio te snažnom porukom obogatio sam sveti otac Benedikt XVI. Taj je susret ohrabrio sve obitelji i čitav naš narod. Oduševljenje je bilo veliko.

Vidjevši veliku korist takvih okupljanja, naši su biskupi odlučili da se svake treće godine održi susret svih naših katoličkih obitelji. Pred nama je Drugi takav susret u Rijeci (na Trsatu), u nedjelju 19. travnja. Nad/biskupijski povjerenici za obitelj dobili su potrebne obavijesti. Tiskan je informativni letak koji treba biti dostupan u svakoj župnoj crkvi i pri svakom svetištu. Program počinje u 10 sati prije podne na otvorenom prostoru Trsatskog svetišta. Misa kojoj predsjedava kardinal Josip Bozanić, u konceleciji s ostalim nad/biskupima i svećenicima, počinje u 12 sati. U slučaju nepovoljnog vremena sve će se odvijati u zatvorenom prostoru velike «Dvorane

mladosti» koja je u blizini svetišta na Trsatu i koja može primiti više tisuća osoba. Osigurana je zdravstvena pomoć i nabava hrane.

Informacije se mogu dobiti na mrežnoj stranici www.susretobitelji.hr.

Pozivam sve da svojim sudjelovanjem na ovom skupu posvjedoče svoju privrženost čovjekoljubivim i kršćanskim vrednotama koje su temelj svakoj obitelji i narodu. Župnici i dekani neka organiziraju prijevoz i dadu potrebne obavijesti. Za one koji su iz daljega i trebaju doći dan ranije u Rijeku pruža se mogućnost besplatnog smještaja, samo se treba na vrijeme prijaviti.

Dođimo svi Majci Božjoj, Kraljici obitelji!

U Krku, 27. ožujka 2015.

*Mons. Valter Župan, biskup
predsjednik Vijeća HBK za život i obitelj*

XVII. REDOVITO ZAJEDNIČKO GODIŠNJE ZASJEDANJE HBK I BK BiH

– ZAGREB, 26. SIJEČNJA 2015. –

Zajedničko godišnje zasjedanje Hrvatske biskupske konferencije i Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine, XVII. u nizu, održano je 26. siječnja 2015. u sjedištu HBK u Zagrebu. Na jednodnevnom zasjedanju, kojem su predsjedali nadbiskup zadarski mons. dr. Želimir Puljić, predsjednik HBK, i biskup banjolučki mons. dr. Franjo Komarica, predsjednik BK BiH, sudjelovali su svi članovi Biskupske konferencije BiH i svi članovi Hrvatske biskupske konferencije, osim jednoga koji je bio spriječen.

Dijelu zasjedanja pridružio se i apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj nadbiskup Alessandro D'Errico koji je prenio blagoslov i pozdrave Svetog Oca. Kazao je kako je, s gledišta Svete Stolice, godišnje zajedničko zasjedanje dviju Biskupskih konferencija važan događaj, jer daje mogućnost, ne samo za zajedničko odlučivanje o zajedničkim pitanjima pastoralnoga života, nego također da se zajedno razmišlja o izazovima s kojima se hrvatski katolički narod mora suočiti u konkretnim situacijama ovoga vremena.

U pozdravnom govoru nadbiskup Puljić izrazio je dobrodošlicu u Hrvatsku biskupsku konferenciju novoimenovanom krčkom biskupu fra Ivici Petanjku te zaželio da, kao vrijedni sljedbenik duha svetog Franje i dobar poznavatelj crkvene povijesti, bude unutar Biskupske konferencije mudar savjetnik u promicanju posvećenog života i formaciji prezbitera i laika. Govoreći o zajedničkom zasjedanju biskupa iz Republike Hrvatske i BiH, zahvalio je Bogu što, iako djeluju u dvije države, preko dviju konferencija putem zajedničkih poslova

i umreženih institucija služe istom narodu te na zasjedanjima dijele svoje brige i radosti, nade i tjeskobe.

Pozdravljajući sve nazočne u ime BK BiH, biskup Komarica je, između ostalog, posebno spomenuo privođenje kraju postupaka za beatifikaciju slugu Božjih nadbiskupa Josipa Stadlera i Petra Barbarića te katastrofalne poplave koje su pogodile brojne župe Vrhbosanske nadbiskupije i dio župa Banjolučke biskupije. Zahvalio je za dragocjenu pomoć koju je stradalima pružio Hrvatski Caritas, premda je i sam morao skrbiti za brojne stradale na području Republike Hrvatske.

Biskupi su upoznati s aktualnim pitanjima hrvatske inozemne pastve. Trenutno diljem svijeta ima 184 hrvatskih katoličkih župa i misija u kojima djeluje 195 svećenika, 49 časnih sestara i 46 pastoralnih suradnika. Promišljajući o izazovima pred kojima se nalazi hrvatska inozemna pastva, posebno je istaknut problem novog vala iseljavanja poglavito mladih obitelji i samaca. Naglašena je potreba ozbiljnog suočavanja s tim problemom na svim razinama te izražena zahvalnost svima koji djeluju u hrvatskoj inozemnoj pastvi za njegovanje vjerskog i nacionalnog identiteta te očuvanje obiteljskih vrijednosti među hrvatskim iseljenicima.

Predsjednici Hrvatskog Caritasa i Caritasa BK BiH informirali su biskupe o prošlogodišnjoj akciji Tjedna solidarnosti s Crkvom i ljudima u BiH te o pripremama za ovogodišnju akciju pod geslom «Nositi Isusovu ljubav». Ponovno je istaknuto da ova akcija ima za cilj, ne

samo materijalnu pomoć, nego jačanje međusobne povezanosti na duhovnoj i svakoj drugoj razini između Crkve u RH i BiH. Biskupi iz BiH su i ovom prigodom zahvalili svima koji su se uključili u ovu akciju, ali i u mnoge druge manje akcije kojima se pomaže opstanak u BiH Hrvata katolika, napose u onima dijelovima u kojima su egzistencijalno ugroženi.

Razmatrajući zajednička liturgijska pitanja, biskupi su dali smjernice za nastavak pripreme i tiskanje novog kantuala. Također su dali smjernice za poduzimanje potrebnih koraka za odobrenje

datuma i molitava na spomendane pojedinih hrvatskih blaženika.

Biskupi su, između ostalog, također saslušali i izvješće o radu Komisije HBK i BK BiH za Hrvatski martirologij. Predstavljene su sve, do sada poduzete aktivnosti na popisivanju svih žrtava katolika na području obiju konferencija s posebnim naglaskom na onim osobama koje su dale svoj život iz ljubavi prema vjeri te bi se mogao pokrenuti proces za njihovo proglašenje blaženim.

Zagreb, 26. siječnja 2015.

Tajništvo HBK

SUSRET STALNOG VIJEĆA S POGLAVARICAMA, ČLANICAMA HKVRPP-A

— ZAGREB, 17. VELJAČE 2015. —

O trgovini ljudima - suvremenom «zločinu protiv čovječnosti»

Članovi Stalnog vijeća HBK susreli su se s poglavaricama članicama Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica u utorak, 17. veljače 2015., u velikoj dvorani HBK u Zagrebu. Nakon pozdrava Predsjednika HBK mons. Želimira Puljića okupljenima se obratila i dopredsjednica HKVRPP-a časna majka Miroslava Bradica, te predsjednik Vijeća HBK za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života mons. Mate Uzinić.

Budući da je u tijeku Godina posvećenog života koju je papa Franjo proglasio povodom 50. godišnjice dekreta «Perfectae caritatis», predsjednik HBK mons. Želimir Puljić naveo je ukratko papine ciljeve ove godine: «Sa zahvalnošću spominjati prošlost, s nadom prigriliti budućnost, te s oduševljenjem živjeti

sadašnjost». Uz taj trostruki cilj Godine posvećenog života mons. Puljić napomenuo je i papina očekivanja s tim u svezi. Tako on očekuje da među Bogu posvećenim osobama «vlada radost» i da ne bude tužnih lica; da Bogu posvećene osobe «budu proroci svoga vremena», te da nemaju drugih interesa osim Božjih i da budu na strani siromaha i nezaštićenih. Posebice pak papa očekuje da Bogu posvećene osobe njeguju i stvaraju «duhovnost zajedništva», te da «ogovaranja, zavist, ljubomora i drugi antagonizmi ne smiju imati mjesta u samostanima». On uz to želi da svi kršćani, a posebice Bogu posvećene osobe, iziđu i pođu na «egzistencijalne periferije» gdje su ljudi koji su izgubili nadu, brojne obitelji u teškoćama, djeca i mladi kojima je oduzeta budućnost. Dakle, pojedinci koji traže smisao života i žedaju

za Bogom. To su poticajne misli koje su trajno nadahnuće, ne samo u Godini posvećenog života, rekao je mons. Puljić.

Imajući u vidu da je papa Franjo, na prijedlog Međunarodne Unije viših redovničkih poglavara i poglavarica, odredio da se ove godine uz spomendan svete Jozefine Bakhito (8. veljača 2015.), na svjetskoj razini «moli za oslobođenje od svake vrste ropstva, te razmišlja i djeluje protiv trgovine ljudima», na susretu je časna sestra Stanka Oršolić održala kratko predavanje o «iskustvu volontiranja i rada sa žrtvama trgovine ljudima». Toj važnoj temi trgovine ljudima, koju papa naziva «zločinom protiv čovječnosti», on je u svojoj Poruci za Svjetski dan mira ove godine naveo taksativno razne kategorije ropstva: selioce koji žive i rade u uvjetima nedostojnim čovjeka; osobe prisiljene na prostituciju, seksualne ropkinje i robove; žene prisiljene na udaju ili prodaju temeljem dogovorene ženidbe. «Ne mogu ne misliti i na one maloljetne i odrasle», veli papa, «koji su žrtva trgovine ljudskim organima, ili su prisiljeni na vojačenje, prosjačenje, na proizvodnju ili prodaju droge, ili pak prikrivene oblike međunarodnog posvajanja». Papa spominje na kraju i žrtve otmice koje u zatočeništvu drže terorističke skupine i prisiljavaju ih da se bore na njihovoj strani ili ih iskorištavaju kao robove. Mnogi od njih bivaju više puta prodavani, mučeni, sakaćeni ili ubijani.

Može nam izgledati čudno, rekao je u svom pozdravu mons. Puljić, da se u XX. stoljeću društvo mora boriti protiv ropstva kad je ono već davno zakonski zabranjeno. Dubrovačka Republika je to učinila među prvima u Europi, pa je prije 600 godina zabranila trgovinu ljudi. No, podaci međunarodne organizacije

rada (ILO) i Ured UN-a za droge i kriminal (UNODC), rekao je mons. Puljić, govore kako u svijetu danas ima oko 35 milijuna žrtava ropstva, od čega su više od 60% žene i maloljetnici. A prema istim informacijama svake godine oko 2,5 milijuna ljudi postaju nove žrtve modernog ropstva. To je zapravo potaknulo papu Franju da za 8. veljače ove godine pozove na molitvu i razmišljanje o toj problematici.

Na susretu članova Stalnog vijeća Hrvatske biskupske konferencije i članica Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica s. Stanka Oršolić, članica družbe Sestara «Naše Gospe», govorila je o svom iskustvu volontiranja i rada sa žrtvama trgovine ljudima. Taj je projekt u tijeku, a cilj je kako se vjerske zajednice u Hrvatskoj mogu uključiti i pomoći oko ove problematike. Jer, od modernog oblika ropstva nije izuzeta niti jedna zemlja u svijetu, pa ni Hrvatska u kojoj procjenjuju da je oko 15.000 osoba. Ovoj problematici osobiti je doprinos dao papa Franjo, veli sestra Stanka, koji je raznim inicijativama u nekoliko navrata okupio stručnjake i vjerske vođe iz cijelog svijeta, kako bi o tome zajedno razgovarali i donijeli načine suzbijanja ovog problema i tako spriječili ili okončali moderne oblike ropstva. Na kraju izlaganja, sestra Stanka Oršolić predstavila je ideju Svjetskog dana molitve protiv trgovanja ljudima, kao i zaštitnicu sv. Josephinu Bakhitu. Sudionici susreta postavljali su pitanja u svezi s izloženom temom, a onda razgovarali o različitim iskustvima i prijedlozima za obilježavanje Godine posvećenog života u pojedinim mjestima i okolnostima.

Zagreb, 18. veljače 2015.

Tiskovni ured HBK

SJEDNICA STALNOG VIJEĆA HBK

– ZAGREB, 18. VELJAČE 2015. –

Pod predsjedanjem mons. Želimira Puljića, zadarskog nadbiskupa i predsjednika HBK, u ponedjeljak 17. veljače 2015. g., održana je sjednica Stalnoga vijeća HBK u prostorijama HBK u Zagrebu. Na sjednici su sudjelovali i ostali članovi Stalnoga vijeća HBK: kardinal Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački i potpredsjednik HBK, mons. Marin Barišić, nadbiskup splitsko-makarski, mons. Ivan Devčić, nadbiskup riječki, mons. Enco Rodinis, generalni tajnik HBK i mons. Fabijan Svalina, zamjenik generalnog tajnika HBK.

Na dnevnom redu sjednice Stalnog vijeća bila je provedba zaključaka pret-

hodnih zasjedanja HBK-a kao i priprema slijedećeg zasjedanja koje će se održati od 14. do 16. travnja o.g. Rješavana su i neka pitanja redovitog funkcioniranja HBK-a.

Stalno vijeće uobičajeno se osvrnulo na aktualna događanja kojima smo svjedočili ovih dana i na općeprihvaćene poruke i pozive na zajedništvo, solidarnost i okrenutost prema budućnosti te zajedno s brojnim ljudima, koji su nam se obratili, izražava zabrinutost zbog neprimjerenog pristupa naše javne televizije u prenošenju događaja od nacionalnog značenja.

PRIOPĆENJE S 50. PLENARNOGA ZASJEDANJA HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE

– ZAGREB, 14. – 16. TRAVNJA 2015. –

Od 14. do 16. travnja 2015. održano je u sjedištu HBK-a u Zagrebu jubilarno 50. plenarno zasjedanje Hrvatske biskupske konferencije pod predsjedanjem mons. Želimira Puljića, zadarskoga nadbiskupa, predsjednika HBK-a. Na zasjedanju su uz članove HBK-a sudjelovali apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj, nadbiskup Alessandro D'Errico, izaslanik Biskupske konferencija Bosne i Hercegovine, vojni ordinarij mons. Tomo Vukšić, Slovenije, pomoćni ljubljanski biskup mons. Franc Šuštar, Italije, tršćanski biskup mons. Giampaolo Crepaldi, Poljske, mons. Marian B. Kruszyłowicz, te gosti, srijemski biskup mons. Đuro Gašparović i subotički biskup mons. Ivan Penzeš.

Otvarajući zasjedanje predsjednik HBK nadbiskup Puljić pozdravio je sve nazočne, izrazivši posebnu dobrodošlicu u biskupski zbor novozaređenom krčkom biskupu mons. Ivici Petanjku. Kako se zasjedanje održava neposredno pred Drugi susret hrvatskih katoličkih obitelji te između dviju sinoda o obitelji, nadbiskup Puljić je istaknuo kako će biskupi najviše promišljati o temi obitelji te i na taj način posvjedočiti kako je obitelj doista u središtu crkvene pozornosti. Podsjetio je zatim na neke naglaske iz pobudnice *Obiteljska zajednica (Familiaris consortio)* svetoga Ivana Pavla II., pape obitelji, u kojoj je istaknuto kako Crkva na razne načine želi pomoći obiteljima. Ona želi ne samo da se čuje njezin učiteljski

glas, nego želi pomagati svima koji žive vrijednote braka i obitelji kao i onima koji traže istinu o braku i obitelji. Posebice pak želi pružati pomoć i podršku onima koji su nepravедno spriječeni da u slobodi žive svoj obiteljski naum (OZ 1). Predsjednik HBK izrazio je zadovoljstvo što je obiteljska tematika bila u središtu nekih važnih skupova na razini Crkve u Hrvata, poput Teološko-pastoralnog tjedna, Pastoralnog kolokvija za svećenike kao i brojnih katehetskih sastanaka i svećeničkih rekolekcija.

U radnom dijelu zasjedanja biskupi su o temi obitelji promišljali kroz nekoliko različitih vidika. Analizom nastave katoličkog vjeronauka u osnovnim i srednjim školama istaknuto je kako postoje nastavne teme koje su izravno ili neizravno povezane s tematikom braka i obitelji. Uočene su, međutim, određene poteškoće u prenošenju obiteljskih vrijednosti mlađim naraštajima djece koja dolaze iz različitih obiteljskih situacija. Stoga je posebno istaknuta uloga vjeroučitelja i njihova mudrost u obradi obiteljskih tema. A to traži dobro poznavanje nastavnih sadržaja kao i učenika kojima se obraćaju. Biskupi su ukazali i na potrebu boljeg raspoređivanja gradiva o obiteljskim vrijednostima te su u tome smislu osobito naglasili važnost povećanja broja tematskih cjelina posvećenih braku i obitelji u višim razredima osnovne kao i svim razredima srednjih škola.

Osobitu pozornost biskupi su posvetili pripravi za ženidbu koja na području pastoralnog i katehetskog angažmana uključuje tri etape: daljnju, bližu i neposrednu. Ukazano je na potrebu vrjednovanja daljnje pripreme koja bi trebala započeti još u doba djetinjstva i rane mladosti u obiteljskome domu. Budući da

su suvremene obitelji sve manje utvrđene u istinskom kršćanskom mentalitetu, pa su sve manje sposobne pružiti prikladno okruženje pripreme za obiteljski život, nameće se potreba stvaranja prikladnih pastoralnih i katehetskih programa daljnje pripreme mladih za ženidbu i brak. Bliža pak priprema odvija se kroz tečajevne pripreme za brak koji se provode diljem naših biskupija i pohađa ih većina zaručnika. Biskupi su, međutim, uočili neke nedostatke u tim tečajevima koje treba prevladati. Upozoreno je tako, između ostaloga kako je manjkav ili odsutan govor o krjepostima predbračnog i bračnog životu kao i na nedovoljno poznavanje crkvenog moralnog nauka među katoličkim supružnicima gledom na stav prema ljudskom životu, od prirodnog začeca do prirodne smrti. Što se pak tiče neposredne pripreme naglašena je potreba većeg angažmana oko duhovne pripreme zaručnika te razvijanja osjećaja crkvenosti kod njih. Biskupi, uzimajući u obzir brojne izazove s kojima se susreću suvremeni supružnici, smatraju da u budućem pastoralnom djelovanju posebnu brigu treba posvetiti odgoju za potpuno predanje i vjernost što su temeljne sastavnice kršćanske ženidbe.

Na zasjedanju je upozoreno i na sve rašireniju opasnost rodne ideologije koja dovodi u pitanje izvorni smisao kršćanskoga braka i obitelji. Pod njezinim utjecajem u društvu je sve uočljivija relativizacija svega što je vezano za brak i obitelj kao i širenje stavova koji odudaraju od prirodnog i crkvenog nauka o tim stvarnostima. Zato je važno, smatraju biskupi, da kršćani na sve to odgovore promoviranjem istinskih vrijednosti života, braka i obitelji i to na pozitivan i poticajan način. Neka uvijek odmjereno, argumentirano i s puno poštovanja iz-

nose i brane autentične crkvene stavove, a svojim životom i uvjerenjem neka se ne umaraju vjerom i dosljednošću «pružati svima koji ih zapitaju za razloge vjere i nade koja je u njima» (1 Pt 3, 15).

Biskupi su se osvrnuli i na zabrinjavajuće demografske pokazatelje koji govore o svojevrsnoj demografskoj katastrofi s nesagledivim posljedicama. U želji da ukažu na važnost rješavanja toga problema biskupi su uputili apel hrvatskoj javnosti u kojem ističu kako su uzroci takvoga stanja višestruki i složeni. Među njima posebice su istaknuli kontinuirano iseljavanje, napuštanje ruralnih i naseljavanje urbanih sredina, koncentracija stanovništva u svega nekoliko velikih gradova, spori razvoj manjih i srednjih gradova te odlazak ljudi na tzv. privremeni rad u inozemstvo. Upozorili su i na veliku nezaposlenost, nesigurnost radnih mjesta, nepostojanje sustavne politike stambenoga zbrinjavanja mladih obitelji i negativne gospodarske trendove koji ih dovode u sve nepovoljniji položaj. A kao poseban problem istaknuli su one tendencije u gospodarstvu koje ne idu na ruku ženama, majkama s malom djecom i trudnicama, a što se očituje na više načina: postavljanje uvjeta pri zapošljavanju da ne planiraju imati djecu, zatim nepo-

voljno radno vrijeme, pri čemu posebice mislimo na rad nedjeljom, kao i nedostatak infrastrukture usluga za obitelji s malom djecom. Upozoravajući da će Hrvatska, ako se ovakvi trendovi nastave, do sredine ovoga stoljeća imati čak oko milijun stanovnika manje, biskupi su ukazali na potrebu dijaloga između svih relevantnih čimbenika radi zajedničkoga pronalaženja rješenja glede naše demografske budućnosti. Istaknuta je i potreba žurnog donošenja i sustavnog provođenja dugoročne pronatalitetne obiteljske i populacijske politike.

Biskupi su raspravljali i o mandati- ma u pojedinim tijelima HBK-a. Idući ususret dvadesetoj obljetnici oslobodilačke akcije Oluja hrvatski su biskupi odlučili na Dan domovinske zahvalnosti, 5. kolovoza 2015., sudjelovati u zajedničkom zahvalnom euharistijskom slavlju u Kninu.

Nakon što su podnesena izvješća o radu pojedinih tijela HBK-a, biskupi su se dogovorili da će 9. lipnja 2015. imati svoj godišnji susret s provincijalima redovničkih zajednica u RH, a redovito plenarno jesenjsko zasjedanje HBK-a održat će se od 10. do 12. studenoga 2015.

Tajništvo HBK

ODREDBE BISKUPSKOG ORDINARIJATA

Broj: 292/2015.

Krk, 21. ožujka 2015.

VELIKI ILI SVETI TJEDAN

Svečana godišnja proslava Vazmenog otajstva u Svetom Tjednu započinje na Maslinsku nedjelju.

Na VELIKI ČETVRTAK, 2. travnja u 10.00 sati Biskup ordinarij će u katedrali slaviti svečanu koncelebriranu Misu posvete ulja. Na toj će Misi svećenici obnoviti svoja svećenička obećanja. Na ovu Euharistiju pozivam sve svećenike, redovnike, redovnice, klerike i bogoslove. Zahvaljujem svećenicima čijim strpljivim radom svake godine lijepi broj naših vjernika sudjeluje na Misi posvete ulja. Uvjeren sam da će se na vaš poziv i ove godine odazvati velik broj vjernika.

Svećenici krčkog i rapskog dekanata, na čijim se područjima ove godine slavi sveta potvrda, neka animiraju svoje krizmanike i potaknu ih na sudjelovanje na misi Krizme u katedrali.

Katedralni župnik će se pobrinuti za dostatan broj ispovjednika koji će, prema običaju, u katedrali ispovijedati od 8.30 do 9.45 sati. Svećenici će u župama upozoriti vjernike na ovu mogućnost.

Sve svećenike, redovnike, klerike i bogoslove pozivam u 12.00 sati na objed u Biskupskom dvoru.

Navečer se u svakoj župi slavi samo jedna sveta Misa Večere Gospodnje. Neka se svi svećenici i redovnici toga

pridržavaju i koncelebriraju na toj misi. Svećenici koji su prije podne slavili s Biskupom Misu posvete ulja mogu slaviti i Misu Večere Gospodnje. Svećenici i redovnici u gradu Krku pozvani su na Misu Krizme i na Misu Večere Gospodnje u katedralu.

Milostinjom Velikog četvrtka pomažemo djelo ljubavi za potrebne. Već više godina ovom milostinjom pomažemo župu Cer u Bosni koju konstantno pratimo u njezinoj obnovi.

VELIKI PETAK je za vjernike dan posta i nemrsa. Svake godine milostinja današnjeg dana ide za pomoć Svetoj Zemlji i Istočnim Crkvama - milostinja za sveta mjesta.

Pozovimo naše vjernike da svojim molitvama i odricanjem pomognu kršćanima koji su na tim područjima podložni mnogostrukim trpljenjima. Dan Velikog petka dan je kada na poseban način osjećamo zajedništvo s braćom i sestrama toga kraja.

Skupljene milostinje će se kao i prijašnjih godina redovitim putem poslati na Ordinarijat koji će ju proslijediti dalje.

BISKUP - APOSTOLSKI
ADMINISTRATOR:

✠ Valter, v.r.

USKRSNO PISMO BISKUPA IVICE PETANJKA 2015.

Draga braćo i sestre!

Svako naše slavlje, bilo ono liturgijsko ili pak naše osobno, uvijek je plod različitih događaja prijednog puta bez kojeg bi to slavlje bilo prazno ili, u najmanju ruku, nepotpuno. Najvjerojatnije, u trenutku kad izričemo čestitke jedni drugima uopće ne mislimo na cjelokupni sadržaj događaja, nego smo u potpunosti prožeti i poneseni življenim trenutkom radosti koja svjedoči o važnosti slavljenoga otajstva.

Kakose naša crkvena slavlja ne bi iscrpila samo na prolaznom sjećanju i osjećaju, moramo se podsjetiti prijednog puta i događaja koji je tome prethodio. Zato nam liturgija Crkve često u svojim tekstovima progovara o Pashi i pashalnom otajstvu jer je ono teološki bogatije od riječi Uskrs, kojom se izriče sam plod Pashalnog otajstva.

Židovska Pasha je spomenčin najvećeg događaja Starog Zavjeta, tj. pohoda Gospodnjeg i prijelaza iz ropstva u Obećanu zemlju. Dogodio se prijelaz spasenjskog značaja koji je zauvijek promijenio opstojnost jednoga naroda. Bog je svojim čudesnim zahvatom, plemena i robove učinio slobodnim i samostojnim narodom. Dogodio se novi čin stvaranja. Rob je bio shvaćan poput predmeta koji vrijedi isto toliko kao i ostala roba na tržištu. Cijena mu je ovisila o kvalitetu i izdržljivosti, a njime se moglo upravljati do mjere da ga se može prodati ili čak baciti u smrt. Po svom prolazu, po svojoj Pashi, Bog je robovima i odbačenima darovao slobodu i dostojanstvo čovjeka kojeg nitko ne smije dirnuti, a da neće za to Bogu račun polaga-

ti. Biti jednak nuli, bez vrijednosti, i postati osoba dostojna Božjeg pogleda i ljubavi, ravno je novom stvaranju, novom postojanju. Zato je za svakog pobožnog Židova Božji pashalni zahvat najveći događaj u povijesti njihova izabranog naroda.

Isus Krist kao Sin Božji koji se utjelovio u jednu određenu kulturu, konkretno u židovsku, po završetku svog mesijanskog poslanja Židovsku Pashu čini svojom osobnom Pashom. Ona postaje njegov prijelaz Ocu nebeskom, ali je taj prijelaz za njega bio mučan i dramatičan. Put je to koji je obilježen odbacivanjem, boli, patnjom, trpljenjem, smrću. Hod toga puta ide preko izdaje i utaje učenika, preko zlobe i nepravedne osude vjerske i političke vlasti, preko izmanipuliranog naroda, preko križnog puta sve do Golgote - mjesta razapinjanja i smrti. To je scenarij kojeg čovjek priredi svojem Spasitelju.

Na taj scenarij Otac nebeski odgovara po svome Sinu Isusu Kristu koji se izdiže iznad svakog oblika manipulacije i korupcije, oholosti i mržnje, nepravde i osvete, i za sva svoja dobra djela prima od ljudi križ osude i grijeha kojeg pretvara u stablo života, budući da s križa moli za svoje neprijatelje i oprašta im. Ni u jednom trenutku Gospodin naš Isus Krist nije nas prestao ljubiti. Ona ista ljubav koja ga je nagnala da se utjelovi i postane čovjekom te rodi u Betlehenskoj štali na slami, odvela ga je na križ gdje je očitovala snagu svoje pobjede. Tako po ljubavi mjesto smrti postaje mjestom života koji nikada ne prestaje. To je otajstvo kojeg slavimo na

blagdan Uskrsa. Da nije bilo tog prijednog puta, da nije bilo Isusove osobne Pashe, da nije bilo ljubavi koja je Raspetog i Uskrslog na zemlju dovela i zemljom vodila, ne bi imalo što uskrsnuti, ne bismo mi imali što danas slaviti.

Iz promišljanoga kao da proizvire pitanje koje se rađa u dubini našega življenja o potrebi naše vlastite Pashe koja dodiruje strune naših odnosa i našeg postojanja. Za slavlje Uskrsa potrebna je i naša Pasha, naš put, naš hod. Potreban je naš prijelaz, kojeg mora proći svatko od nas osobno, ali kao kršćanin, tj. kao vjernik i učenik Isusa Krista koji svoj put života i svoj put križa neprestano suobličuje Kristovom putu. Ta se sličnost mora nazrijeti u ljubavi, sličnost u predanju i darivanju. A prava ljubav ne može zanijekati svoja obilježja, kao ni svoje rane jer istinska se ljubav plaća krvlju i životom. I baš zato, svaka će prava ljubav uskrsnuti na život

vječni jer vjerodostojna je riječ apostola Ivana: «mi znamo da smo iz smrti prešli u život jer ljubimo braću» (1 Iv 3,14).

Draga braćo i sestre, od srca vam čestitam Uskrs i želim vam obilje Božjeg blagoslova, kako bi živjeli i proživjeli pedesetnicu vazmenog vremena ubirući plodove Isusova života i spasenja koje nam je po njemu došlo! Neka nam u tom ubiranju pomogne i naš Drugi nacionalni susret kršćanskih obitelji na Trsatu koji će se slaviti u nedjelju, 19. travnja, na temu «Obitelj – nositeljica života, nada i budućnost Hrvatske», za kojeg vas molim da ne zaboravite na njega, te ga podržite svojom prisutnošću i molitvom. Suobličimo se uskrsnom Gospodinu ne samo kao pojedinci, nego i kao obitelji kako bi i u budućnosti imao tko slaviti Uskrs u našoj domovini. To vam od srca želi i čestita

vaš biskup Ivica.

Poštovani i dragi župnici i redovnici. Ne morate ovu uskrsnu čestitku čitati vjernicima, jer, kao što vam je poznato, kad se čita, propovijed postane monotona. Iskorištite dolazak većeg broja vjernika na Uskrs na svetu misu kao pogodnu priliku da im uputite svoju živu i toplu riječ, a i u moje im ime čestitajte. Ako vam moje pismo u čemu može poslužiti, slobodno ga koristite, ako ne, završit će u arhivu. Sretno Vam bilo.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

Broj: 386/2015.

Krk, 4. svibnja 2015.

NEDJELJA DOBROG PASTIRA – DAN MOLITVE ZA DUHOVNA ZVANJA

– 26. TRAVNJA 2015. –

Četvrtu vazmenu nedjelju koja je ove godine 26. travnja 2015. po 52. put obilježavamo kao Dan molitve za duhovna zvanja. U rubrici Dokumenti (ov., str. 69) donosimo prigodnu poruku pape Franje pod nazivom: *Izlazak – temeljno iskustvo zvanja*.

Pozovimo vjernike svojih župnih zajednica da mole na nakanu da Gospodin podari dovoljan broj svetih svećenika,

redovnika i redovnica našoj biskupiji i cijeloj Crkvi. O ljepoti i prevažnoj službi duhovnih pastira progovorimo ponajprije mladima i ohrabrimo ih da se odvažne odazvati se Gospodinovu pozivu na posvećeni život.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

Broj: 387/2015.

Krk, 4. svibnja 2015.

SLAVLJE SVETE POTVRDE U ŽUPAMA
KRČKOG DEKANATA I U MALOM LOŠINJU

Slavlje svete Potvrde u župama Krčkog dekanata bit će u narednom razdoblju kako slijedi:

Vrh i Linardići: nedjelja, 10. svibnja.

Poljica i Kornić: nedjelja, 17. svibnja.

Krk: Duhovi, 24. svibnja.

Punat: 7. lipnja.

Slavlje svete Potvrde u Malom Lošinju bit će na Presveto Trojstvo, u nedjelju, 31. svibnja 2015.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

Broj: 388/2015.

Krk, 4. svibnja 2015.

MJESEC SVIBANJ

Nakon uskrasnih blagdana i dok smo još u uskrasnom vremenu dolazi nam mjesec svibanj, posvećen Blaženoj Djevici Mariji, pa ga s pravom nazivamo i Marijin svibanj.

Nedavno održani 2. Nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji na Trsatu, na kojemu je sudjelovao veliki broj obitelji i preko 10.000 hodočasnika, još je jednom pokazao svu ljepotu sakramenta svete ženidbe i kršćanskog obiteljskog života, ali i ukazao na goruće probleme,

prijetnje i kušnje kojima su izložene današnje obitelji, a pogotovo mladi koji stasaju i pred kojima je život i osnivanje obitelji. Njima je potrebno ohrabrenje i djelotvorna pomoć da u tome uspiju.

Marijin svibanj nam zato dolazi kao dobra pastoralna prigoda da oko Marije okupimo što više obitelji i uključimo u iskustvo molitve osobito mlađe naraštaje, u čemu nam mogu pomoći pripreme i slavlja Prvih pričesti. U pastoralnom osmišljavanju svibnja posebno mjesto imaju svibanjske pobožnosti, pa bi se koji dan u tjednu mogla slaviti sv. misa

ujutro, a navečer dati naglasak na svibanjsku pobožnost, na kojoj će sudjelovati djeca i mladi, i to zajedno sa svojim roditeljima.

Dok se prepušta svakoj vjerničkoj zajednici da izabere nakane na koje će moliti sv. krunicu, ipak ne zaboravimo aktualne zajedničke nakane Crkve: za naše obitelji, za mir u svijetu, za progone njene kršćane.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

Broj: 389/2015.

Krk, 4. svibnja 2015.

MJESEC LIPANJ

U mjesecu lipnju promičemo i potičemo pobožnost prema Srcu Isusovu, pa ćemo zato, nakon svibanjskih, uobičajeno nastaviti po našim župama lipanjske pobožnosti. Ove godine na početku mjeseca lipnja dolazi nam svetkovina Presvetoga Tijela i Krvi Kristove. Ona se lijepo povezuje sa Presvetim Srcem Isusovim. Naime, i u svetkovini Tijelova i u svetkovini Srca Isusova, pa tako i tokom cijeloga mjeseca lipnja, mi vjernici prepoznajemo važnost i bogatstvo potpunoga predanja Božjeg Sina nama ljudima, njegovu vječnu i bezgraničnu ljubav, utjelovljenu Riječ u kojoj je izvor našega spasenja i posvećenja. U tome treba tražiti i razloge zbog kojih je svetkovina Presvetog Srca Isusova proglašena Danom svećeničkog posvećenja, jer je naime svećenički poziv po svojoj naravi usko povezan sa cjelovitim sebedarjem.

U Predslovlju Presvetog Srca Isusova zato se ovako veli: «On se na Križ uzdignut iz ljubavi za nas predao, iz probodenog rebra izlio krv i vodu, znak otajstava Crkve, da sve ljude privuče svom otvorenom srcu, te radosno piju iz vrela spasenja». Iz probodenog Srca Spasiteljeva potekle su krv i voda kao izvori spasenja, kao počeci sakramenata Crkve da u njima i po njima svi ljudi budu privučeni tom izvoru i s njega s radošću crpe Život.

Pobožnost prema Presvetom Srcu Isusovu neka nas potakne na stav obraćenja, zadovoljštine, zahvalnosti, apostolske zauzetosti i posvete prema Kristu i njegovom spasenijskom djelu. Premda se ponekad čini kao da ova lipanjska pobožnost ima manje sudionika nego prije, ipak je treba ispravno valorizirati, vjernicima prikladno tumačiti i ustrajno pastoralno promicati. Naime, suvremeni čovjek nema manju nego

možda čak i veću potrebu za duhovnim vrijednostima i ispunjenjem duše, za božanskom ljubavlju! U tome mu pobož-

nost prema Isusovom Srcu može uvelike pomoći.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

Broj: 390/2015.

Krk, 4. svibnja 2015.

PROGRAM U ČAST SV. KVIRINA

- 3. LIPNJA 2015. -

Ove godine, u četvrtak 4. lipnja 2015., kada naša biskupija i Grad Krk obilježavaju blagdan svog zaštitnika sv. Kvirina, slavi se po općem kalendaru svetkovina Presvetog Tijela i Krvi Kristove. Zato ovaj put uobičajene proslave sv. Kvirina iznimno neće biti, nego ćemo se našeg Zaštitnika spomenuti dan ranije, to jest u srijedu 3. lipnja prigodnim programom koji će se održati u crkvi njemu posvećenoj, uz katedralu.

Toga će dana u 20.30 sati biti svečana pjevana Večernja, a nakon toga će uslijediti otvorenje nove izložbe za

sezonu 2015. godine na temu tajne Kristova križa s umjetninama iz katedralne riznice i, po prvi puta, iz ostalih dijelova Biskupije Krk.

O ovoj promjeni obavijestimo vjernike, posebno na otoku Krku, i pozovimo ih da 3. lipnja navečer, kojima je god moguće, dođu u crkvu sv. Kvirina u Krku, sudjeluju na svečanoj Večernji i na otvorenju vrijedne izložbe sakralne umjetnosti.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

Broj: 391/2015.

Krk, 4. svibnja 2015.

POHOD PAPE FRANJE SARAJEVU 6. LIPNJA 2015.

Informacije za hodočasnike

Iz ordinarijata Vrhbosanske nadbiskupije primili smo dopis od 17. travnja 2015. o pripremama za dolazak pape Franje u Sarajevo 6. lipnja 2015. U dopisu se nalaze informacije za hodočasničke skupine koje će poći u Sarajevo na susret sa Svetim Ocem papom Franjom. Niže donosimo spomenuti dopis kao pomoć za eventualne hodočasnike.

Poštovani!

Pripreme za dolazak pape Franje u Sarajevo su u punom tijeku. Izravno javljanje s konkretnijim informacijama je usporila objava protokola Papina dolaška, koja je bila u utorak, 14. travnja 2015. godine. No, ipak smo Vašim biskupima 3. ožujka 2015. godine poslali

najavno pismo u kojem smo pozvali vjernike iz Vaših (nad)biskupija te dali mail adresu, tel./fax ureda za prijavu vjernika u kojem se mogu dobiti sve potrebne informacije. Sada kad je definitivno jasan i objavljen program pastirskog pohoda pape Franje, šaljemo Vam informacije koje će olakšati prijavu i organizaciju dolaska vjernika u Sarajevo. Najljubaznije Vas molimo da nađete načina i čim prije ovaj dopis prosljedite župama Vaše (nad)biskupije.

- Ured za prijavu vjernika u kojem možete dobiti sve informacije je **Katehetski ured Vrhbosanske nadbiskupije**. Odgovorna osoba je dr. sc. vlč. Tomo Mlakić. Web stranica: www.kuvn.org; mail: kuvn@kuvn.org; tel./fax 00 387 (0)33 238 837 i 00 387 (0)33 535 001. Kod prijave vjernika trebat će: broj vjernika (dobro bi bilo napraviti i popis vjernika), ime i prezime vođe autobusa odnosno skupine, ime i prezime vozača, registarski broj autobusa i granični prijelaz. Ovi podaci su potrebni kako bi se ubrzao prelazak granice. Zadnji rok prijave je 11. svibanj 2015. godine. Svećenici koji žele koncelebrirati na Misi sa Svetim ocem na stadionu Koševo trebaju ponijeti albu i štolu.

- Web stranica Papina dolaska na kojoj možete vidjeti sve potrebne informacije je: www.papa.ba

- Na www.mladicentar.org - web stranici Ureda za mlade Vrhbosanske nadbiskupije možete, također, naći sve informacije a posebno što se tiče aktivnosti i susreta mladih sa Svetim ocem te prijave obrasce. S tim što se i prijave mladih vrše preko Katehetskog ureda a oni prosljeđuju Uredu za mlade VN, koji će preuzeti daljnje kontakte i dogovore.

Pripravne kateheze za mlade i promidžbeni materijal će dobiti sve župe u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini.

- Zbog praktičnih i organizacijskih razloga molimo Vas da budu posrednici kod podjele ulaznica na stadion Koševo, gdje će se slaviti sv. Misa. Mi bismo do Vas dostavili točan broj prijavljenih vjernika i isto toliko kovertiranih ulaznica, a župe bi s Vama dogovorile vrijeme i način preuzimanja ulaznica.

- Parkirališta za autobuse i osobne automobile će biti osigurana. Iz kojeg god pravca se bude dolazilo (Mostar, Kiseljak, Zenica, Tuzla-Olovo, Pale) trebat će slijediti upute policije. Svi autobusi neće moći doći blizu stadiona pa će trebati računati na određeno vrijeme pješaćenja.

- Oko 16.20 sati bit će u Katedrali susret Svetog oca s duhovnim zvanjima. Zbog skučenosti prostora u Katedrali mnogi svećenici i časne sestre i iz BiH će pratiti taj susret na platou ispred Katedrale, gdje će biti postavljen video zid i razglas. Duhovna zvanja izvan BiH se također mogu pridružiti tom susretu, s tim što nikome ne možemo garantirati da će biti mjesta u samoj Katedrali.

Još jednom iskreno pozivamo Vas i Vaše vjernike, radujemo se Vašem dolasku i srdačno u Gospodinu pozdravljamo.

Nadamo se da će hodočasnicima biti korisne ove informacije. Eventualna organizacije hodočašća prepušta se izboru svećenika.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

Broj: 392/2015.

Krak, 4. svibnja 2015.

PRESVETO SRCE ISUSOVO – DAN SVEĆENIČKOG POSVEĆENJA

– 12. LIPNJA 2015. –

Pozivam svećenike i redovnike da se i ove godine na svetkovinu Presvetog Srca Isusova – Dan svećeničkog posvećenja – okupe po dekanatima kojima pripadaju. Neka to bude prigoda da, zagledani u otajstvo presvetog Srca Isusova u kome je sadržan smisao i prauzor našega posvećenja – osnažimo u predanju svojoj službi ali i u međusobnom zajedništvu.

Braću svećenike i redovnike s otoka Krka pozivam da se u petak 12. lipnja o.g. nađemo kod oo. Trećoredaca na Glavotoku na prijepodnevnj duhovnoj obnovi sa sljedećim programom:

- 09.00 sati: Duhovni nagovor drži o. Dominik Magdalenić OCD, prior samostana oo. Karmelićana u Krku;
- 10.00 sati: Prigoda za sakramentalnu ispovijed;
- 10.45 sati: Euharistijsko klanjanje;

- 11.30 sati: Koncelebrirana sv. misa koju predvodi o. Biskup;
- 12.30 sati: Zajednički ručak.

Molimo svećenike da ponesu albu i štolu. Zbog organizacije susreta potrebno nam je znati broj svećenika i redovnika koji će sudjelovati na Danu svećeničkog posvećenja. Pretpostavljamo da će svi svećenici i redovnici koji žive i djeluju na otoku Krku sudjelovati na ovom Danu. Ukoliko netko zbog objektivnih razloga neće moći sudjelovati, neka to javi Ordinarijatu najkasnije do 8. lipnja.

Pozivam dekane s pastoralnih područja Cresa, Lošinja i Raba da na svetkovinu Presvetog Srca Isusova organiziraju prigodni duhovni program i okupljanje svih svećenika sa spomenutih područja.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

Broj: 393/2015.

Krak, 4. svibnja 2015.

SVEĆENIČKO REĐENJE

– KRK, 28. LIPNJA 2015. –

Naši đakoni vlč. Filip Šabalja iz Malinske i vlč. Franko Markulić iz Barbata bit će zaređeni za svećenike u krčkoj katedrali u predvečerje blagdana sv. Petra i Pavla, u nedjelju 28. lipnja 2015. godine.

Obred svećeničkog ređenja započet će u 19.00 sati. Pozivam svećenike, osobito one s otoka Krka, ali i sve druge, da potaknu srednjoškolce i polaznike završnih razreda osnovne škole, kao i mi-

nistrante, na sudjelovanje u ovome slavlju.

Svećenici neka sa sobom ponesu albu. Oni će se oblačiti u kripi crkve sv. Kvirina, a biskup u Biskupskom dvoru.

Poslije mise svećenici, redovnici, bogoslovi i novaci pozvani su u Biskupski dvor na domjenak.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

Broj: 394/2015.

Krak, 4. svibnja 2015.

ISPITI ZA ISPOVJEDNU OVLAŠT

- KRK, 6. SRPNJA 2015. -

U smislu kan. 970 i naših dijecezan-
skih propisa ove su godine dužni pri-
stupiti ispitu za ispovjednu ovlašt
sljedeći svećenici: Tomislav Crnović,
Krešimir Dajčman, Ranko Papić i Denis
Žuškin.

Ispit će biti u Biskupskom dvoru u
Krku u ponedjeljak 6. srpnja u 10 sati.

Neka svećenici temeljito prouče ma-
terijale koji se odnose na sakrament Po-

kore (Pomirenja) iz dogmatike, moralke,
crkvenog prava, pastoralna i liturgike.

Podsjećamo ih da donesu sa sobom
dokument o ovlašt za ispovijedanje
(tzv. pagelu). U slučaju da nekome od
njih u međuvremenu istekne ovlašt
ispovijedanja, ista se produžuje do dana
ispita.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

Broj: 395/2015.

Krak, 4. svibnja 2015.

PRIJAVA I UPIS SVEĆENIČKIH KANDIDATA U BOGOSLOVIJU

Budući studenti pa tako i svećenički
kandidati koji se upisuju na bogosloviju,
trebaju se registrirati na mrežnoj stranici
www.postani-student.hr. Prilikom regis-
tracije korisniku će SMS-om biti dostav-
ljena korisnička oznaka, lozinka, PIN i
TAN. Tu treba unijeti osobne podatke i
podatke o školovanju, završne ocjene iz
svih nastavnih predmeta srednje škole i
prijaviti željene ispite državne mature i
studijske programe.

Prijave za Teologiju u Rijeci odnosno
Filozofsko-teološki integrirani preddip-
lomski i diplomski sveučilišni studij (uz
obveznu prijavu na aplikaciji *Postani
student*) predaju se ili šalju preporučē-
nom poštanskom pošiljkom na adresu:
Teologija u Rijeci, Omladinska 14, 51 000
Rijeka i to od 8. do 12. lipnja 2015. godi-
ne (od 9.00 do 15.00 sati). Za prijavu je
potrebno predati popunjen *obrazac prija-
ve* i uplatnicu o troškovima motivacij-

skog postupka. Motivacijski postupak će
se održati u utorak, 16. lipnja 2015. Sve
ostale informacije o uvjetima za upis i
upute za prijavu mogu se pronaći na in-
ternetskoj stranici Teologije u Rijeci:
www.rijeka.kbf.hr.

Teologiji u Rijeci potrebno je prili-
kom motivacijskog ispita dostaviti i krs-
ni list i preporuku vlastitog Župnika
odnosno Ordinarija, a za upis: liječničko
uvjerenje, domovnicu, rodni list, svje-
dodžbe svih razreda srednje škole, ma-
turalnu svjedodžbu, potvrde s natjecanja
(ako ste ih prijavili u dodatne bodove) te
uplatnicu na iznos od 150,00 kuna, upla-
ćenih na žiro račun KBF-a u svrhu upisa
u 1. god. studija. Cjelokupna dokumen-
tacija predaje se u izvorniku (originalu).

Preporučuje se župnicima da usko
suraduju s Povjerenstvom za duhovna
zvanja i da u svojim vjerničkim zajedni-
cima promoviraju ovaj prevažan pasto-

ralni rad, stvaraju molitveno i svako drugo raspoloženje prema Božjem pozivu, te da ohrabre mlade da se odvažaju na svećenički poziv. Prošle pastoralne godine nismo imali niti jednog novog svećeničkog kandidata. To nas mora zamisliti i potaknuti da učinimo sve što

je u našoj moći sa žarkom molitvom Gospodinu da nam pomogne te se mladi ljudi odvažaju staviti se u njegovu službu.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

Broj: 396/2015.

Krk, 4. svibnja 2015.

LJETOVANJE BOGOSLOVA

Ovogodišnje ljetovanje bogoslova održat će se od srijede 29. srpnja, s početkom u 10 sati, do nedjelje 2. kolovoza u «Oazi Kraljice mira» na otoku Krku.

Organizacija ovogodišnjeg ljetovanja povjerena je Povjerenstvu za pastoral duhovnih zvanja, koje će naknadnim dopisom dati detaljnije informacije.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

Na ljetovanje su pozvani i mladići koji polaze srednju školu i stariji, a gaje zanimanje za duhovni rast, druženje i molitvu.

Broj: 397/2015.

Krk, 4. svibnja 2015.

DUHOVNE VJEŽBE SVEĆENIKA

Duhovne vježbe za svećenike održat će se u dva turnusa:

Prvi turnus: od utorka 25. kolovoza o podne do petka 28. kolovoza o podne u Franjevačkom samostanu na Košljunu.

Drugi turnus: od ponedjeljka 31. kolovoza o podne do četvrtka 3. rujna o podne u samostanu oo. Karmelićana u Krku.

Voditelj ovogodišnjih duhovnih vježbi bit će prof. dr. sc. Marijan Steiner SJ, profesor teologije, liturgike i crkvene glazbe na Filozofskom fakultetu Družbe Isusove u Zagrebu.

Svećenici koji sudjeluju na duhovnim vježbama neka budu na mjestu nji-

hova održavanja najkasnije do 11.30 sati određenoga dana, kako bi se na vrijeme smjestili po sobama i mogli sudjelovati na zajedničkom objedu. Isto tako, mole se svećenici da na vrijeme odluče i međusobno se dogovore na kojem će turnusu sudjelovati, kako ne bi bilo poteškoća oko zamjena na službi u župama. Svoje će sudjelovanje, također na vrijeme a najkasnije do 15. kolovoza, svećenici prijaviti ovom Ordinarijatu. To je potrebno i zato što je broj sudionika na drugom turnusu ograničen.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

Broj: 398/2015.

Krk, 4. svibnja 2015.

PREZBITERSKO VIJEĆE – PRODULJUJE SE VALJANOST

Budući da je prema kan. 501 § 2 s prihvaćanjem odreknuća od službe dosadašnjeg biskupa Prezbiterskom vijeću pretao mandat, ovime kao novi dijecezanski biskup, u smislu navedene kanonske odredbe i članka 22. Statuta Prezbiterskog vijeća (v. *Službeni vjesnik Biskupije Krk*, br. 6/2008. str. 174-176), donosim odluku da se Prezbiterskom vijeću, koje je ustanovljeno 15. prosinca

2013. godine (v. *Službeni vjesnik Biskupije Krk*, br. 6/2013. str. 149), produlji pravovaljanost sve do isteka mandata od pet godina prema članku 17. Statuta. Dakle, Prezbitersko vijeće će u istom sastavu kao i do sada, pod vodstvom dijecezanskog biskupa, nastaviti svoje kanonske i statutarne zadaće do 15. prosinca 2018. godine.

BISKUP:

✠ Ivica, v.r.

Broj: 399/2015.

Krk, 4. svibnja 2015.

BISKUPIJSKO PASTORALNO VIJEĆE – PRODULJUJE SE VALJANOST

Budući da je prema kan. 513 § 2 s prihvaćanjem odreknuća od službe dosadašnjeg biskupa Biskupijskom pastoralnom vijeću pretao mandat, ovime kao novi dijecezanski biskup, u smislu navedene kanonske odredbe i članka 13. Statuta Biskupijskog pastoralnog vijeća (v. *Službeni vjesnik Biskupije Krk*, br. 3/2011. str. 115-117), donosim odluku da se Biskupijskom pastoralnom vijeću, koje je osnovano 21. srpnja 2011. godine

(v. *Službeni vjesnik Biskupije Krk*, br. 4/2011. str. 150), produlji pravovaljanost sve do isteka mandata od pet godina prema članku 9. Statuta. Dakle, Biskupijsko pastoralno vijeće će u dosadašnjem sastavu, pod predsjedanjem dijecezanskog biskupa, nastaviti svoje kanonske i statutarne zadaće do 21. srpnja 2016. godine.

BISKUP:

✠ Ivica, v.r.

SEMINARI METROPOLITANSKOG INSTITUTA U RIJECI
ZA VJERNIKE LAIKE

Iz Metropolitanskog pastoralnog instituta u Rijeci primili smo dopis koji sadrži obavijesti o seminarima koje spomenuti institut planira za sljedeću nastavnu godinu (2015./2016.). U dopisu stoji:

«Poštovani gospodine Župniče, suradnja u župi sa vjernicima laicima nezaobilazna je zadaća u poslanju Crkve. Izgrađivanje župne zajednice i zajedništva tiče se i svećenika i laika. Kako bi se laici mogli kompetentnije uključiti u život i rad Vaše župe, preporučujemo Vam da im predložite u narednoj pastoralnoj godini 2015./2016. neki od četiri seminara na našem Metropolitanskom pastoralnom institutu u Rijeci, ovisno od potrebe u župi, kao i od njihovih osobnih afiniteta.

Ukoliko Vam treba suradnik u župi za rad s kandidatima za Prvu Pričest ili Svetu Potvrdu ili pak za rad s određenom dobnom ili interesnom skupinom (npr. rad s obiteljima, rad s karitativnom ili liturgijskom skupinom itd.) možete predložiti nekome od vjernika laika upis na dvogodišnji *Teološko-katehetski seminar za župne animatore i pastoralne suradnike*. Za upis na ovaj seminar potrebna je Vaša preporuka. Novost u ovoj godini je i mogućnost izobrazbe vjernika laika za rad u župnoj administraciji, pa ukoliko Vam treba pomoć na području župne administracije, slobodno možete uputiti Vašeg suradnika na ovaj seminar.

Ukoliko netko od vjernika laika želi raditi na osobnom razvoju u smislu upoznavanja vjere i teologije preporu-

čamo upis na dvogodišnji *Seminar za teološku kulturu laika*.

Treći seminar je *Tečaj novinarstva ili Odgoj za medije* koji traje 8 subota. U današnje vrijeme nije potrebno ni govoriti od kolike je važnosti uloga medija za oblikovanje javnoga i crkvenoga mnijenja, a posebno za život i rad jedne župe.

Četvrti jednogodišnji *Teološko-katehetski seminar za odgajateljice u vjeri u predškolskim ustanovama* namijenjen je odgajateljicama koje žele provoditi vjerski odgoj djece u predškolskim ustanovama.

Promidžbene materijale, tj. letke koji stižu na Vaše župe ponudite vjernicima laicima za koje smatrate da mogu bolje i kvalitetnije ostvarivati suradnju sa Vama, a plakate izvjesite na vidljivo mjesto.

Nadamo se da će se vjernici laici aktivnije uključiti u poslanje župe pred kojom su uvijek iznova veliki izazovi, posebno u današnjem vremenu.»

Župnicima će na njihove adrese biti poslani leci i plakati koji će im poslužiti da o ovim seminarima informiraju zainteresirane vjernike laike u svojim župama. Potičem župnike da vjernike koji su angažirani u pastoralnom radu župe kao i sve koji su zainteresirani za osobni duhovni rast i dublje upoznavanje vjerskog nauka, animirate za sudjelovanje na nekom od ovih seminara.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

IZ KATEHETSKOG UREDA

PROLJETNA KATEHETSKA ŠKOLA

Povjerenstvo za Katehetsku proljetnu školu Nacionalnog katehetskog ureda Hrvatske biskupske konferencije, u suradnji s Agencijom za odgoj i obrazovanje, organizira Katehetsku proljetnu školu za vjeroučitelje u osnovnim školama koja će se održati u Zagrebu, Nad-

biskupijski pastoralni institut, Kaptol 29, od 12. do 13. lipnja 2015. godine. Zainteresirani se obavezno trebaju prijaviti na adresu www.ettaedu.eu

Mr. Anton Peranić, predstojnik

METROPOLITANSKI SUSRET VJEROUČITELJA

U organizaciji Katehetskog ureda Porečko pulske biskupije održat će se u četvrtak 25. lipnja o.g. metropolitanski susret vjeroučitelja. O programu će vjeroučitelji biti naknadno obaviješteni.

Zainteresirani vjeroučitelji neka se jave do 15. lipnja Katehetskom uredu radi organizacije.

Ovo je 13. po redu susret ovakve naravi. Nadamo se da će ovaj, kao i protekli susreti proteći u ugodnom i lijepom raspoloženju koje će doprinjeti još većem zbližavanju vjeroučitelja naše Metropolije.

Mr. Anton Peranić, predstojnik

BISKUPIJSKO/ŽUPANIJSKO STRUČNO VIJEĆE VJEROUČITELJA
OSNOVNIH I SREDNJIH ŠKOLA

U drugoj polovici lipnja ili početkom srpnja održat će se Biskupijsko / županijsko stručno vijeće vjeroučitelja osnovnih i srednjih škola za pastoralno

područje Rab - Pag. Voditeljica će biti Dubravka Buničić, prof.

Mr. Anton Peranić, predstojnik

KATEHETSKE LJETNE ŠKOLE

U organizaciji Agencije za odgoj i obrazovanje i Nacionalnog katehetskog ureda HBK održat će se Katehetska ljetna škola za vjeroučitelje u srednjim sko-

lama i to u Zagrebu, Nadbiskupijski pastoralni institut, Kaptol 29, od 21. do 22. kolovoza 2015. godine.

Vjeroučitelji se trebaju prijaviti na adresu www.ettaedu.eu.

U organizaciji Agencije za odgoj i obrazovanje i Nacionalnog katehetskog ureda HBK održat će se u Splitu (Nadbiskupsko sjemenište, Zrinsko-frankopan-

ska 19) od 24. do 26. kolovoza 2015. Katehetska ljetna škola za vjeroučitelje osnovnih škola. Vjeroučitelji se trebaju prijaviti na adresu www.ettaedu.eu.

Mr. Anton Peranić, predstojnik

DRŽAVNE ZAVRŠNICE VJERONAUČNIH OLIMPIJADA

U organizaciji Agencije za odgoj i obrazovanje, Nacionalnog katehetskog ureda HBK i Glasa Koncila - Maloga Koncila te državnih povjerenstava, u Krku je od 8. do 10. travnja o.g. održana završnica Makove vjeronaučne olimpijade za vjeroučenike osnovnih škola i srednjih škola.

Našu biskupiju zastupale su ekipe iz Osnovne škole Frana Petrića iz Cresa, predvođena vjeroučiteljicom Dubravkom Buničić i Srednje škole Ambroza Haračića iz Malog Lošinja, predvođena s. Brankom Plenča. Osnovnoškolci su zauzeli sedmo (od 16 ekipa), a srednjoškolci sedmo mjesto (od 17 ekipa). Čestitamo!

Mr. Anton Peranić, predstojnik

IZ POVJERENSTVA ZA MLADE

Broj: 6/2015.

Krk, 7. travnja 2015.

HODOČAŠĆE NA SUSRET S PAPOM FRANJOM U SARAJEVU

Povjerenstvo za pastoral mladih organizira hodočašće u Sarajevo na susret s papom Franjom od 5. od 7. lipnja 2015. **Hodočašće je predviđeno za mlade od 16 godina na više.** Polazak je iz Krka u petak 5. lipnja oko 9 sati a povratak u nedjelju 7. lipnja do zadnjeg trajekta.

Dolaskom u Sarajevo, mladi će biti smješteni u obiteljima. Nakon smještaja svi mladi sudjelovat će u bdijenju mladih pred dolazak Pape koje su za sve priredili mladi domaćini.

U subotu, 6. lipnja, svi naši mladi koji se prijave, sudjelovat će u svojstvu **volontera**, što znači da će prema planu Organizatora pomoći u dočeku hodočasnika, distribuciji vode, redarstvu za vrijeme svete mise itd. Dobit će volonterske majice kako bi bili prepoznatljivi. U poslijepodnevnom satima, budući da su bili

volonteri na susretu, omogućen im je poseban susret s papom Franjom. Ovo je jedinstvena prilika pa je dobro da je se iskoristi!

U nedjelju, 7. lipnja, svi mladi sudjelovat će u župi domaćina na svetoj misi te u poslijepodnevnom satima krenuti natrag prema Krku.

Cijena hodočašća iznosi: 350 kn koje mladi moraju uplatiti kod prijave.

Prijave traju do 8. svibnja 2015.

Na put je potrebno ponijeti: važeći putni dokument (osobnu iskaznicu) te vreću za spavanje.

Mr. Saša Ilijić, povjerenik

IZ POVJERENSTVA ZA DUHOVNA ZVANJA

BISKUPIJSKI SUSRET MINISTRANATA

Najavljuje se Biskupijski susret ministranata u subotu, 13. lipnja 2015. Susret će se održati u «Oazi Kraljice mira» na otoku Krku. U 9.30 je okupljanje u Oazi, a potom slijedi program susreta sa završetkom u 17 sati. Povjerenstvo za pastoral duhovnih zvanja naknadnim će

dopisom dati detaljnija uputstva za ovaj događaj, a ova obavijest neka pomogne u pastoralnom planiranju.

Mr. Luka Paljević, povjerenik

IZ CARITASA BISKUPIJE KRK

POMOĆ STRADALIMA OD POTRESA U NEPALU

Hrvatski Caritas uputio je 29. travnja 2015. nad/biskupskim ordinarijatima dopis u kojem stoji:

«Nakon što je u subotu 25. travnja razorni potres pogodio Nepal usmrтивši više od 5000 ljudi i ostavljajući više od 6000 ozljeđenih i desetke tisuća bez krova nad glavom, Hrvatski Caritas – odlukom svojeg predsjednika mons. Josipa Mrzljaka – pokrenuo je nacionalnu akciju prikupljanja novčane pomoći za preživjele stradalnike u potresu u Nepal.

Hrvatski se Caritas tako pridružuje žurnim humanitarnim naporima mreže Caritasa Internationalis, u koju su uključene 164 organizacije članice širom svijeta, da pomogne nužnom zbrinjavanju stanovnika Nepala koji su preživjeli traumatično iskustvo, pronalazenju preživjelih ispod ruševina, uspostavljanju privremenog smještaja, osiguravanju temeljnih životnih potreština: zaklona, vode, hrane, sanitarnih i higijenskih materijala, hrane, odjeće i obuće. U tu svrhu Hrvatski Caritas stradalima u Nepal upućuje iz svojega Interventnog fonda inicijalna sredstva u visini od 20.000 eura.»

Prema pozivu koji dalje stoji u dopisu Hrvatskog Caritasa, iz našeg je Biskupijskog Caritasa župnicima upućen

apel da animiraju vjernike svojih župa na solidarnost prema žrtvama ove katastrofe sljedećeg sadržaja:

Krk, 29. travnja 2015.

Br.: 55/2015

Poštovani!

Hrvatski Caritas pokrenuo je nacionalnu akciju prikupljanja pomoći za preživjele stradalnike u potresu u Nepal

Novčani prilozi za preživjele stradalnike u Nepal mogu se uplatiti na žiro-račun Hrvatskog Caritasa: IBAN HR0523400091100080340 - poziv na br. 10, odnosno on-line uplatama putem mrežnih stranica Hrvatskog Caritasa na www.caritas.hr.

Pomoći je moguće i pozivom na donacijski telefon Hrvatskog Caritasa 060 9010 (6,25kn po pozivu; PDV uključen).

Molimo župnike i župne Caritase da potencijalnim darovateljima omoguće uplatu preko Župnog ureda i preko župnog Caritasa te prikupljena sredstva dostave Caritasu Biskupije Krk koji će ih proslijediti Hrvatskom Caritasu.

S poštovanjem

Ivan Milovčić, ravnatelj

DIJECEZANSKA KRONIKA I OBAVIJESTI**KRONIKA KRČKOG BISKUPA MONS. IVICE PETANJKA***Ožujak*

11. došao u Krk;
13. u zagrebačkoj katedrali sudjelovao na bdijenju prigodom obilježavanja Godine posvećenog života;
14. koncelebrirao u M. Bistrici i vodio Križni put prigodom obilježavanja Godine posvećenog života;
 - Navečer se u dvorani OŠ u Krku susreo sa sudionicima Biskupijskog susreta mladih;
15. slavio svetu misu i propovijedao u Domu za starije i nemoćne osobe u Krku;
19. posjetio svećenike u Domu sv. Josipa u Krku;
22. zaređen za krčkog biskupa;
23. sudjelovao na proslavi 25. g. biskupstva mons. dr. Marina Srakića u Đakovu;
24. sastao se sa svećenicima krčkog dekanata zbog planiranja slavlja sv. potvrde;
25. sudjelovao na sastanku biskupa Riječke metropolije u Gospiću i proslavi Blagovijesti;
28. susreo se s djecom hodočasnica na Mahnićev grob i za njih slavio sv. misu;
29. na Cvjetnicu, predvodio procesiju i svetu misu u krčkoj katedrali;
4. na Veliku Subotu, predvodio vazmeno bdijenje u katedrali;
5. na Uskrs, predvodio svečanu sv. misu u katedrali;
6. na Vazmeni ponedjeljak, u svetištu Gospe od Milosti u Šijani slavio svetu misu i propovijedao;
8. sudjelovao na svečanom otvaranju Državnog natjecanja iz vjeronauka u OŠ u Krku i pozdravio sudionike;
9. slavio sv. misu i propovijedao u krčkoj katedrali za sudionike Vjeronaučne olimpijade;
10. obišao Biskupijski Caritas;
 - sudjelovao na dodjeli nagrada pobjednicima Vjeronaučne olimpijade u hotelu «Dražica» u Krku;
11. susreo se s krizmanicima, roditeljima i kumovima u Rabu;
12. slavio svetu misu s podjelom sv. potvrde u Rabu;
14. - 16. sudjelovao na zasjedanju biskupa HBK u Zagrebu;
18. u Rijeci sudjelovao na procesiji i prijenosu zavjetne svijeće uoči Nacionalnog susreta hrv. kat. obitelji;
19. sudjelovao na središnjoj proslavi 2. Nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji;
21. u Lovranu se susreo sa svećenicima do 10 god. službe, sudionicima permanentne formacije, i slavio sv. misu;
22. u Garici sudjelovao na dekanatskom sastanku svećenika Vrbničkog i Omišaljškog dekanata;
- 25.-26. predvodio proslavu «Križi» u Rabu;

Travanj

2. na Veliki Četvrtak, predvodio sv. misu posvete ulja i misu Večere Gospodnje;
3. na Veliki Petak, predvodio obrede u katedrali;

29. u Malom Lošinjju sudjelovao na dekanatskom sastanku svećenika Lošinjskog i Creskog dekanata;
30. susreo se s krčkim vatrogascima prigodom blagdana sv. Florijana;
2. slavio sv. misu s podjelom svete potvrde u župi Svete Obitelji u Osijeku;
3. slavio svetu misu i propovijedao u sisačkoj katedrali.

SVEĆENICI

NAŠI JUBILARCI

U ovoj 2015. godini naši svećenici: PETAR KORDIĆ i ANTON TURČIĆ slave pedesetu obljetnicu misništva; a svećenici: ANTON DEPIKOLOZVANE i IVICA KATUNAR slave dvadeset i petu godišnjicu svećeništva.

Našim srebrnomisnicima pridružuje se i naš BISKUP IVICA, koji je također zaređen za svećenika 1990. godine (24. lipnja).

Posebno pak ističemo MONS. JOSIPA BANDERU koji ove godine slavi visoku 75. godišnjicu svećeništva!

Zahvalni Bogu za njihovo plodonosno i vjerno služenje Bogu i Crkvi, s njima se zajedno radujemo i srdačno im čestitamo svećeničke jubileje!

IZVJEŠTAJI

MOLITVENO BDIJENJE U GODINI POSVEĆENOG ŽIVOTA

— KRK, 24. SIJEČNJA 2015. —

Uz Godinu posvećenog života u krčkoj biskupiji 24. siječnja 2015. u crkvi kod sestara benediktinki u gradu Krku upriličeno je molitveno bdijenje. Molitveni dio programa pred Presvetim Oltarskim Sakramentom pripremio je i predvodio fra Diego Deklić, franjevac Reda Manje braće s Košljuna uz glazbenu pratnju mješovitog župskog zbora iz Punta. Na orguljama je za tu prigodu bila s. Monika Ikić, sestra milosrdnica iz Baške, a dirigent i voditelj zbora s. M.

Andreja Petravić. Scensko-glazbeni program i meditacije na temu redovništva na otoku Krku pripremila su i upriličila djeca i mladi iz župe Punat uz pomoć s. M. Andreje i roditelja. Posebnu nam je radost toga dana donijela i vijest da je Sveti Otac imenovao novog krčkog biskupa u osobi kapucina dr. Ivice Petanjka. Po njemu je još jedna redovnička družba postala prisutna u ovoj maloj biskupiji, ali ipak bogatoj redovništvom. Sve zajedno ih sada broji trinaest!

PROSLAVLJEN DAN POSVEĆENOG ŽIVOTA

— KRK, 2. VELJAČE 2015. —

U ponedjeljak, 2. veljače 2015., na blagdan Gospodinova prikazanja u hramu, redovnici i redovnice Krčke biskupije okupili su se u Krku da duhovnim programom, te svetom misom koja je uslijedila, obilježe Dan posvećenog života.

Susret je započeo u 17 sati u donjoj dvorani Biskupskog dvora. Nakon pozdrava Oca Biskupa mons. Valtera Župana, te kratke zajedničke molitve, o. Dominik Magdalenić, karmelićanin, održao je poticajni nagovor na temelju Apostolskog pisma pape Franje svim posvećenim osobama povodom Godine posvećenog života.

Svoje apostolsko pismo Papa je podijelio na tri dijela: ciljevi, očekivanja i obzorja Godine posvećenog života.

U prvom dijelu pisma Papa govori kako je prvi cilj «gledati prošlost sa zah-

valnošću» jer svaka redovnička zajednica ima iza sebe bogatu karizmatsku povijest u kojoj je na njezinim počecima bilo «prisutno djelovanje Boga koji, u svome Duhu, poziva neke osobe da bliže nasljeđuju Krista, da pretoče evanđelje u posebni oblik života.» No, kada Papa govori o važnosti prisjećanja svojih početaka, on pritom ne govori o «prekapanju po prošlosti ili njegovanju beskorisnih nostalgija», već o potrebi prisjećanja puta što su ga prošli prijašnji naraštaji, i to u prvom redu sveti utemeljitelji i utemeljiteljice, kako bismo u njima našli nadahnuće za ostvarivanje svetosti života, ali i poticaj za obraćenje koje nam je, uslijed naše grešnosti, svima potrebno.

Nastavljajući dalje svoje izlaganje, o. Dominik istaknuo je što Papa u drugom dijelu svoga pisma očekuje od Godine posvećenog života. U prvom redu to je

radosno svjedočenje jer, kako Papa kaže: «Gdje god su redovnici - ondje je radost.» Redovnici i redovnice su pozvani iskusiti i pokazati da je Bog sposoban potpuno ispuniti njihova srca i učiniti ih sretnima te da nemaju potrebe tražiti svoju sreću negdje drugdje. No isto tako Papa ih poziva da u križu nađu «savršenu radost», da u muci i patnji umiju prepoznati lice Krista «koji se, iz ljubavi prema nama, nije sustezao podnijeti križ.» No, Papa također od redovnika i redovnica očekuje da budu kadri probuditi svijet jer «proroštvo je karakteristično obilježje posvećenog života» i redovnik ga se nikada ne smije odreći. Nadalje, Papa od Bogu posvećenih očekuje duhovnost zajedništva te im upućuje da su «kritike, ogovaranja, zavisti, ljubomore, antagonizmi stavovi kojima nema mjesta u našim kućama.» Uz to, Papa ih i poziva «izaći iz samih sebe i poći na egzistencijalne periferije», i upravo zaboravljajući sebe, pronaći će sebe: «Naći ćete život darivajući život, naći ćete nadu dajući nadu, ljubav ljubeći.»

U zadnjem, trećem dijelu Apostolskog pisma Papa nam govori o obzorjima za Godinu posvećenog života te ističe da se ona ne tiče samo posvećenih osoba već čitave Crkve i poziva sav kršćanskih narod da u ovoj Godini postane «sve više svjestan dara kojeg predstavlja prisutnost tolikih posvećenih muškaraca i žena... Što bi Crkva bila bez svetog Benedikta i svetog Bazilija, bez svetog Augustina i svetog Bernarda, bez svetog Franje i svetog Dominika, bez Ignacija Loyolskog i svete Terezije Avilske, bez Anđele Merici i svetog Vinka Paulskog? Taj je popis gotovo beskonačan, seže sve do svetog Ivana Bosca i blažene Terezije iz Kalkute.»

Nakon nagovora prisutni su imali mogućnost pristupiti sakramentu svete ispovijedi. Slijedila je koncelebrirana sveta misa koja je započela u 18 sati obredom blagoslova svijeća u kripti odakle je procesija krenula prema katedrali. Predvodio ju je mons. Valter Župan. U svojoj homiliji osvrnuo se na «bogatu poruku koja proizlazi iz današnjeg blagdana i Božje riječi.» U Božjoj riječi koju smo slušali za Božić, odnosno za polnoćku mogli smo čuti «kako se svim ljudima naviješta radost zbog Spasiteljeva rođenja.» No, samo četrdeset dana nakon Isusova rođenja kada su ga njegovi roditelji, po Mojsijevom zakonu, prikazali u Hramu, starac Šimun je za njega rekao da je «to dijete stavljeno mnogim ljudima na spasenje, na dobro, a drugima na propast.» Otac Biskup je istaknuo kako ovo prvo ne iznenađuje, ali iznenađuju ove druge riječi. «Zbunjuje nas da Onaj koji je došao kao Spasitelj, da nekim ili mnogim ljudima neće biti Spasitelj nego da će biti uzrok njihove propasti», rekao je Otac Biskup dodavši kako to nisu samo začuđujuće nego i zabrinjavajuće riječi. Isto tako Otac Biskup je ukazao kako smo mi ljudi skloni ublažiti ono što je Šimun rekao.

Slabi smo i grešni ljudi te nas lako zahvaća zlo koje nas okružuje. «Zato smo svi potrebni Božjeg milosrđa, smilovanja i oprostjenja. I mi na Božju dobrotu nailazimo kad god hoćemo.» Bog je toliko dobar i uvijek nam prašta kad god mi iskreno i raskajana srca tražimo oprostjenje. U Božju dobrotu ne treba nikad sumnjati. «To bi bila čista uvreda Bogu. Božje je milosrđe neizmjereno!» Međutim, u nama ljudima postoji ta jedna tendencija da pomirimo grijeh s Božjim milosrđem i praštanjem pa nastojimo ublažiti i nekako umanjiti zlo opravdavajući ga ili jednostavno negirajući. Sto-

ga je Otac Biskup upozorio na opasnost takvog stava: «Ljudski je sagriješiti i pogriješiti jer smo ljudi slabi, ali je đavol-sko ustrajati u zlu ili zlo opravdavati.»

Stoga je Otac Biskup istaknuo da se moramo zaustaviti i zamisliti nad Šimunovim riječima da je Spasitelj postavljen mnogima na propast. «Mi se te Šimunove riječi ne trebamo bojati. Ali morali bismo se bojati kada izjednačavamo dobro sa zlim i kada na laku ruku uzimamo Božju dobrotu i Božje milosrđe.» Bog je neizmjerljivo dobar i milosrdan, ali se sa Božjom ljubavlju ne smijemo igrati. Igranje sa Božjom ljubavlju uvijek dođe na naplatu. «Oni koji neće prihvatiti Božje spasenje, moramo kazati, iskusit će istinitost Šimunove riječi.» Otac Biskup također je dodao da oni koji ustraju u zlu, koji su tvrdokorni prema Božjoj ljubavi i dobroti, koji opravdavaju zlo koje su počinili, moraju znati i za taj dio istine. Bog jest dobar i neizmjerljivo milosrdan, ali nam oprašta tek nakon što priznamo i pokajemo se. «Ne može se u isto vrijeme opravdavati zlo koje smo učinili i zahtijevati da će Bog preko toga prijeći.

Zato riječi proroka Šimuna pozivaju na budnost.»

Na kraju svoje homilije Otac Biskup prisutnim je redovnicima i redovnicama rekao da će najbolje odgovoriti svome pozivu i doprinijeti obnovi svijeta «svjedočeci svoju karizmu autentičnim životom», i to nadasve svojom šutnjom, molitvom i služenjem: mudro šuteći, kada je to potrebno, «ali uvijek i u svakom času, i u govoru i u šutnji znati svjedočiti veliko bogatstvo svoje karizme koja vam je dana i na koju ste pozvani i pozvane.»

Ovom prigodom, na kraju svete mise, dvije redovnice su, u ime redovništva i vjernika Krčke biskupije, riječju i cvijećem zahvalile Ocu Biskupu za sve što je učinio za Crkvu i narod tijekom sedamnaest godina svoga biskupskog služenja.

Proslava Dana posvećenog života je zaključena domjenkom i druženjem u dvorani Biskupskog dvora.

s. Petra Morić

PREDKORIZMENI SUSRET REDOVNICA

— KRK, 12. VELJAČE 2015. —

Redovnice Krčke biskupije okupile su se 12. veljače 2015. u 15.30 sati u crkvi sestara benediktinki u Krku na svoj redoviti pretkorizmeni susret koji je predvodio vlč. Zvonimir Badurina Dudić, povjerenik za Ustanove posvećenog života Krčke biskupije.

Svoje izlaganje vlč. Zvonimir temeljio je na riječima pape Franje iz apostolske pobudnice *Radost evanđelja*, okružnice posvećenim osobama *Radujte se!* i Pa-

pine poruke za korizmu 2015. Evo nekoliko naglasaka iz njegova izlaganja.

Papa govori o važnosti osobnog susreta s Gospodinom. Taj susret mijenja. Izbavlja nas iz naše skučenosti, samodostatnosti, duhovne izoliranosti. Papa nadalje potiče na iskorak iz nas samih, te poziva na radikalnost življenja govoreći da se ona traži od svih, a ne samo od redovnika i redovnica.

Vlč. Zvonimir je istaknuo kako u korizmi ljudi osjećaju potrebu približiti se «na novi način Božjoj ljubavi.» Bog «nije ravnodušan prema nama», On nas ljubi i «stalo mu je do svakoga od nas.» Papa potiče da gledamo u Presveto Trojstvo koje je ljubav i izvor ljubavi. Poziva da «stavimo u središte evanđelje i srž kršćanstva» što je za posvećene muškarce i žene poziv na budnost, na iskorak, na život posvećenja.

U *Radujte se!* Papa traži «da našu osobnu povijest sagledamo i propitkujemo u svjetlu pogleda Božje ljubavi.» «Mi se često vraćamo nazad, ali obično to rezultira frustracijama, ogorčenostima, predbacivanjima. A Papa želi da sve gledamo u svjetlu Božje ljubavi». Kao posvećene osobe pozvani smo biti putokazi na putu ljubavi. «Trebalo se u toj ljubavi roditi na novi život. 'Je li tko u Kristu, nov je stvor. Staro uminu, novo, gle, nastalo' (2 Kor 5,17).»

Ističući pravi smisao korizme i potrebu novog rođenja u Kristu Papa ujedno ukazuje i na opasnost da se prepustimo ravnodušnosti koja je zahvatila svijet. «Ravnodušnost prema bližnjemu i prema Bogu predstavlja stvarnu napast također za nas kršćane. Imamo stoga potrebu svake godine u korizmi čuti vapaj prorokâ koji dižu svoj glas i bude naše uspavane savjesti. Bog nije ravnodušan prema svijetu... Bog nije ravnodušan prema meni; Bog nije ravnodušan prema onom tko je prema meni ravnodušan jer 'Bog je ljubav' (1Iv 4, 8. 16).»

«Crkva je poput ruke koja vrata između Boga i čovjeka drži otvorenima naviještanjem Božje riječi, slavljenjem sakramenata, svjedočenjem vjere ljubavlju djelotvorne (usp. Gal 5, 6).» Sveci su bili maštoviti u ljubavi. Oni su potpuno umrli samima sebi, nisu bili autorefe-

rencijalni, kao što to nije bio ni Krist, kao što nije ni Bog, nego je potpuno izašao van sebe da bi došao do nas.

S druge strane, svijet teži zatvoriti se u samoga sebe. I ono svjetsko u meni teži zatvoriti se Bogu. Nasuprot te izoliranosti, zatvorenosti, jalovosti «kršćanin je onaj koji dopušta Bogu da ga zaodjene svojom dobrotom i milosrđem, da ga zaodjene Kristom da bi poput njega bio na službu Bogu i ljudima.» Najviše što mi možemo jest dopustiti Bogu da On radi na nama, kao što su to sveci učinili. Pozvani smo biti Kristovo svjetlo da «pomoću nas On probija mrak.»

Nadalje, Papa u svojoj poruci za Korizmu progovara o važnosti molitve: «Ne podcjenjujmo snagu molitve ... Ako ponizno molimo za Božju milost i prihvaćamo granice svojih mogućnosti, tada ćemo vjerovati u beskrajne mogućnosti koje Božja ljubav čuva za nas. Moći ćemo se također oduprijeti đavolskoj napasti da mislimo da možemo vlastitim silama spasiti svijet i sebe.»

Na kraju dokumenta *Radujte se!* Papa nam kao uzor za nasljedovanje stavlja Blaženu Djevicu Mariju. O njoj govori kao Majci radosti. «Uz Mariju radost širi se: Sin kojeg nosi u krilu je Bog radosti, radosti koja se širi, koja daje milinu srcu. Marija širom otvara vrata svoga srca i hrli Elizabeti.» Iako je i sama u potrebi, ona vidi bližnjega.

Svoje izlaganje vlč. Zvonimir je zaključio Papinim riječima: «U Mariji svaki od nas, nošen vjetrom Duha Svetoga, živi vlastiti poziv, a taj je poziv ići drugima!»

Nakon nagovora sestre su imale priliku pristupiti sakramentu svete ispovijedi. Ispovijedao je o. Antun Badurina,

gvardijan samostana Franjevacu trećoredaca u Krku.

Sveta misa koju je predvodio Otac Biskup, mons. Valter Župan, započela je u 17 sati. Koncelebrirao je i vlč. Zvonimir, a kod oltara je posluživao Biskupov tajnik, vlč. Filip Šabalja.

U svojoj homiliji, Otac Biskup je prisutnim sestrama progovorio o radosti u njihovom životu. Istaknuo je da je to «poseban vid svjedočenja u ovome svijetu», dodavši kako se, ukoliko se dublje uđe u razgovor s današnjim ljudima, vidi koliki se strahovi, nevjerice, zebnje, dezorijentacije nalaze u njima. «S druge strane u evanđeljima, čak i u Starom zavjetu, i u knjigama Novoga zavjeta nalazimo toliko poziva na radost.» Međutim, «uspinjanje prema Bogu nije laka stvar.» Otac Biskup je istaknuo da duhovni život ipak nije samo radost i pjesma dodavši: «Treba proći neke stepenice da bi onda čovjek osjetio da je to radost. Ali čovjek se prije toga treba osloboditi svega onoga što nije Bog.»

Što se čovjek više daje Bogu i sve više oslobađa od onoga svojega, tada dolazi do jedne velike i duboke radosti.

Zbog toga je Otac Biskup ukazao na potrebu i korisnost duhovnih obnova. Potrebno je, od vremena do vremena, ulaziti u sebe i ispitivati se, jer je ljudska

dubina uistinu velika. «Tko će prozreti ljudsko srce? To je dubina nad dubinama. Zato i kaže Sveto pismo da samo Bog prodire u ljudsko srce.»

Isto je tako Otac Biskup progovorio o nesigurnosti materijalnih dobara te o nesigurnosti i pesimizmu današnjeg vremena uopće. «Mi smo stavili našu sigurnost u Boga. Ali trebamo se truditi da je sve više obnavljamo, osvježavamo, kako bismo i na taj način ostvarili ono što je Isus rekao: 'Bit ćete mi svjedoci' (Dj 1, 8).» «Svjedoci jedne radosti koja se rađa iz toga: ja sam u Božjoj ruci, ja sam upisan u dlan Božje ruke.»

Pozvao nas je sve više otkrivati unutarnje bogatstvo našeg poziva: «Što to znači da je mene Bog pozvao? S kolikom je dobrotom Bog na mene pogledao? A što sam ja posebno od drugih ljudi? Čime sam to ja zaslužio?» Zaključujući svoju homiliju Otac Biskup rekao je da to «misterij Božje ljubavi, Božje dobrote koji ćemo vjerojatno shvatiti kad budeмо Boga gledali oči u oči u nebu.» I zato je okupljene sestre pozvao «diviti se upravo toj Božjoj dobroti, toj Božjoj veličini, toj veličini Božjega promisla.»

Susret je zaključen sestrinskim druženjem i zakuskom.

s. Petra Morić

DUHOVNA OBNOVA ZA VJEROUČITELJE I ODGAJATELJICE U VJERI

– ĆUNSKI, 13. DO 15. VELJAČE 2015. –

Duhovna obnova za vjeroučitelje i odgajateljice u vjeri Krčke biskupije održana je pastoralnom centru «Betanija» u Ćunskom od 13. do 15. veljače. Duhovnu obnovu i Županijsko stručno

vijeće učitelja vjeronauka u osnovnim i srednjim školama Primorsko - goranske županije/biskupije, organizirali su predstojnik Katehetskog ureda Krčke biskupije, Anton Peranić i voditeljica Županijske

skog stručnog vijeća vjeroučitelja, Dubravka Buničić.

Tema susreta izazov je svakom vjerniku, a posebno vjeroučiteljima: «Biti Isusov učenik». Susret je započeo u petak navečer slavljem svete mise i molitvom Večernje.

Sljedećeg dana sudionici su razmišljali o svom pozivu u svjetlu Isusovog poziva učenicima kako to opisuje evanđelist Marko. Markovo evanđelje približio im je Božidar Mrakovčić, profesor na Teologiji u Rijeci. Poseban naglasak voditelj je stavio na trostruki Petrov poziv i događaje u kojima je Isus oblikovao svo-

je učenike pripremajući ih za poslanje: čuda, preobraženje, navještaj muke i uskrsnuća. U radnom dijelu vjeroučitelji su se osvrnuli na program ovogodišnjeg hodočašća djece na grob biskupa Mahnića koje će biti u znaku dolaska novog krčkog biskupa. Poslijepodne je bila prilika za sakrament pomirenja kojem je prethodilo pokorničko bogoslužje u znaku Blaženstava.

U nedjelju ujutro slavljena je sveta misa kojom je zaključena duhovna obnova.

Ljiljana Filipas

BISKUPIJSKI SUSRET MLADIH

– DOBRINJ, 14. OŽUJKA 2015. –

U subotu, 14. ožujka, u župi Dobrinj na otoku Krku održan je susret mladih Krčke biskupije na kojem se okupilo oko 200 mladića i djevojaka. Tijekom svog godišnjeg okupljanja mladi su pohodili nekoliko najvažnijih lokaliteta Dobrinja: okupili su se kod mjesnog groblja, misu slavili u župnoj crkvi, zaplesali na središnjem trgu, a radni dio susreta održan je u područnoj školi krčke osnovnoškolske ustanove «Fran Krsto Frankopan».

Euharistijsko slavlje predvodio je biskup mons. Valter Župan uz kojeg je suslavilo 19 svećenika. Pjevanje je animirao zbor sastavljen od mladih iz župa otoka Cresa, prikazne darove prinijeli su mladi s otoka Lošinja, a poslužitelji oltara bili su s otoka Krka. Molitvu vjernika čitali su Rabljani, a čitanje i psalam mladi iz Novalje i Luna. Na samom početku sve je nazočne pozdravio župnik domaćin vlč. Dinko Justinić. U propovijedi je

biskup govorio o slobodi i o zapovijedima koje su nam često mrske jer smatramo da nas sputavaju. Podsjetio je kako je Gospodin oslobodio izraelski narod iz ropstva pa im dao zapovijedi kako bi i dalje sačuvali tu slobodu. Tako je i nama dao zapovijedi da nas izbavi od naših slabosti i grijeha, rekao je biskup Župan te pozvao mlade na život prema zapovijedima kako ne bi upali u razne ovisnosti koje ih udaljuju od Boga i od njih samih.

Na kraju mise biskupu Županu su, za podršku i razumijevanje tijekom svih godina biskupske službe, u ime svih okupljenih zahvalili Stjepan Barbalić i Emilija Polonijo koji su i moderirali nastavak programa u školi.

Tema o kojoj se razgovaralo na susretu bila je ovisnost među mladima, a misao vodilja bila je «Prepusti Gospodinu putove svoje» - geslo novog krčkog

biskupa dr. fra Ivica Petanjka. Što je to ovisnost, kako do nje dolazi, koji su uzroci, je li moguće biti ovisan o nečemu a ne biti svjestan toga, imamo li hrabrosti prepoznati u našim prijateljima ovisnost i pomoći im u tom problemu, neka su od pitanja koja su postavili voditelji kako bi potaknuli mlade da na njih potraže odgovore.

Uvodno je geslo susreta obrazložio don Ante Matulić, povjerenik za mlade Hvarske biskupije koji je s okupljenima podijelio osobno iskustvo obraćenja i pronalaženja smisla života. Mladi iz zajednice Cenacolo u kojoj od 1983. godine mnogi umorni, razočarani, ovisnici i neovisnici traže radost i pravi smisao života, izveli su predstavu *Svatko glumi sam sebe* u kojoj su sudjelovali i njihovi roditelji. Posljednji je o svom životnom putu progovorio glazbenik Alen Hržica opisivši osjećaj izgubljenosti kada čovjek nema uporišta ali i ispunjenost nakon susreta sa živim Bogom.

Kako bi produbili ono što su čuli i međusobno podijelili svoje osobne stavove o temi susreta, mladi su se podijelili u devet grupa u kojima su raspravljali o postavljenim pitanjima te dobivene odgovore izložili u zajedničkoj diskusiji.

Završni događaj ovogodišnjeg susreta mladih Krčke biskupije bila je promjena glazbena večer *S Mahničem pod križem* u sportskoj dvorani Osnovne škole u Krku. Nadahnuti riječima sluge Božjega biskupa Antuna Mahnića mladi su promišljali zajedništvo, istinu i euharistiju u svjetlu Isusove žrtve podnesene na križu. Večer isprepletena molitvom, svjedočanstvima na temu Mahnićeve oporuke i pjesmom koju su animirali Alan Hržica i Božja slava band bila je dar novom krčkom biskupu Petanjku koji se mladima i pridružio u krčkoj osnovnoj školi.

Walter Salković

HODOČAŠĆE DJECE NA GROB BISKUPA MAHNIĆA

— KRK, 28. OŽUJKA 2015. —

Vjeroučenici viših razreda osnovnih škola Krčke biskupije hodočastili su u organizaciji Katehetskog ureda u subotu 28. ožujka po trinaesti put na grob biskupa Mahnića. Geslo svih hodočašća je: «Svijetli trag biskupa Antuna Mahnića», a svake se godine daje drugi naglasak.

Potaknuti imenovanjem i zaređenjem novog biskupa, misao vodilja ovogodišnjeg hodočašća bila je «Biskup – pastir». Uz oko četrinsto vjeroučenika uz pratnju vjeroučitelja, na hodočašću su sudjelovali biskup u miru mons. Valter Župan i novi krčki biskup mons. Ivica

Petanjak. Zbog vremenskih neprilika vjeroučenicima i vjeroučiteljima s otoka Raba i Paga bio je spriječen dolazak. Cijeli susret prošao je u znaku upoznavanja vjeroučenika s novim krčkim biskupom.

Hodočašće ja započelo okupljanjem djece u katedrali. Potom je slijedio prigodni program. Vjeroučenici Lošinja i Cresa predstavili su novog biskupa kroz scenski nastup.

U tom nastupu prikazano je djelo njstvo malog Ivica u izvedbi Sebastijana Andričića, odjevenoga u slavonsku na-

rodnu nošnju, a potom redovnički život do biskupskog ređenja u izvedbi Paula Kaštelana, odjevenoga u kapucinski habit i Filipa Dlačića koji je glumio fra Mihaela Anđela (Michenangela) Božidarevića kapucinskog kandidata za oltar o kojem je biskup Petanjak napisao doktorski rad.

Nakon toga je Marija Bogdanić, vjeroučenica iz Malinske, pročitala u ime sve djece svoje pismo dobrodošlice i lijepih želja biskupu Petanjku. Scenski prikaz zaključen je pozivom biskupa da progovori sam o sebi.

U posljednjem dijelu predprograma vjeroučenici su u narodnim nošnjama predstavili svoje dekanate i župe novom biskupu te mu predali omotnice s pismima dobrodošlice svih učenika. Koverta su ustvari bile poput plakata, oslikane i urešene znamenitostima pojedinih dekanata i župa.

Nakon prigodnog programa slijedila je misa koju je u koncelebraciji s petnaestak svećenika, i uz dva đakona, predvodio biskup Ivica Petanjak. Bila je to biskupova prva misa s pukom nakon

biskupskog ređenja. Pjevanje u liturgiji predvodila su djeca iz župa Krk i Cres.

Osvrnuvši se na misna čitanja, biskup je u propovijedi naglasio važnost zajedništva. Jedinstvo je jedino moguće u Isusu Kristu koji je sve privukao sebi u onom trenutku kad je bio uzdignut na drvo križa. Također je naglasio kako je bitno u sebi imati Božje osjećaje. To je moguće jedino ukoliko imamo čisto srce. Istaknuo je važnost molitve rekavši da Isus ništa nije poduzeo, a da se nije pomolio. Biskup je u homiliji potaknuo učenike na molitvu u skladu s njihovom dobi savjetujući ih da se ujutro i navečer prekriže i kažu Isusu dvije rečenice. Upozorio je i na važnost obavljanja školskih dužnosti koje su uz molitvu stupovi formacije do zrele osobnosti.

Na završetku mise uslijedila je procesija u kojoj su vjeroučenici, predstavnici župa, položili cvijeće na grob biskupa Mahnića. Nakon mise uslijedio je tradicionalni ručak i druženje na Kamplinu kojim je zaključeno ovogodišnje hodočašće.

DRŽAVNO NATJECANJE IZ VJERONAUKA - VJERONAUČNA OLIMPIJADA 2015.

— KRK, 8. DO 10. TRAVNJA 2015. —

Od 8. do 10. travnja 2015. u Krku je održano državno natjecanje iz Vjeronauka – Vjeronaučna olimpijada – za učenike osnovnih i srednjih škola, u organizaciji Katehetskog ureda Krčke biskupije i Osnovne škole Fran Krsto Frankopan. Tema natjecanja bila je «Drugi vatikanski koncil». Sudjelovalo je 17 osnovnoškolskih i 16 srednjoškolskih ekipa.

Svečano otvaranje Vjeronaučne olimpijade održano je 8. travnja s početkom u 20 sati u dvorani Osnovne škole «Fran Krsto Frankopan» u Krku. Program je vodila Mirjana Žužić, vjeroučiteljica iz Krka.

Otvaranje je započelo zajedničkom molitvom *Kraljice neba* koju je predmolio krčki biskup mons. Ivica Petanjak. Usli-

jedila je himna Republike Hrvatske u izvedbi ženskog vokalnog sastava iz Krka «Bona Forma». Isti je sastav izveo i pjesmu *Hallelujah*.

Okupljenima se zatim obratio ravnatelj škole domaćina natjecanja, Osnovne škole u Krku, Serđo Samblić. Izrazio je zadovoljstvo što se natjecanje održava upravo u prostorima ove škole te čestitao svima koji su se svojim uspjesima plasirali među najbolje i tako zavrijedili sudjelovati na državnoj razini natjecanja. Posebne pozdrave i dobrodošlicu uputio je krčkome biskupu Ivici Petanjku te zaželio da uspješno i blisko surađuju na dobrobit djece.

Gradonačelnik Grada Krka prof. Dario Vasilić čestitao je organizatorima te istaknuo ponos što jedan mali grad postaje domaćinom ovako značajnog natjecanja. Podsjetio je na zapaženo sudjelovanje nekadašnjeg krčkog biskupa dr. Karmela Zazinovića na Drugom vatikanskom koncilu te poželio svima da kroz ova tri dana upoznaju što više od kulturne i vjerske baštine otoka Krka.

Anita Vranić, predsjednica Državnog povjerenstva te tajnica Nacionalnog katehetskog ureda, istaknula je neospornu važnost Drugog vatikanskog koncila kojim je «Crkva otvorila vrata svijetu i približila svijet sebi». Podsjetila je i na papu Ivana Pavla II. koji je vrednote i plodove Koncila, preko svojih mnogobrojnih apostolskih putovanja, donosio u sve krajeve svijeta. Svim sudionicima poželjela je da budu promicatelji istih vrednota. Zahvalila je organizatorima i domaćinima na toploj dobrodošlici i svima poželjela puno uspjeha.

Dr. sc. Oleg Đaković, predstojnik riječke podružnice Agencije za odgoj i obrazovanje istaknuo je kako su ovakva

događanja ona koja izgrađuju i koja se pamte cijeli život.

Posljednji pozdravni govor uputio je krčki biskup mons. dr. Ivica Petanjak. Konstatirao je kako mnogi nedovoljno znaju o Drugom vatikanskom koncilu koji predstavlja prekretnicu ne samo za Crkvu već za cijeli svijet. Čestitao je svim sudionicima na dosad uloženom trudu i stečenom znanju te napomenuo kako je «svaki trenutak proveden u duhovnom i intelektualnom izgrađivanju najveće bogatstvo za čovjeka, jer ono što stekneš znanjem i trudom nitko ti ne može oduzeti!» Istaknuo je također kako, iako se radi o natjecanju, nije važno tko će biti pobjednik već je najvažnije zajedništvo i prijateljstva koja se na ovakvim događajima izgrađuju.

Mirjana Žužić i Vesna Avsec predstavile su zatim sve ekipe sudionika natjecanja, 17 osnovnoškolskih i 16 srednjoškolskih. Budući da su Krčku biskupiju zastupale Osnovna škola «Frane Petrić» iz Cresa i Srednja škola «Ambroz Haračić» iz Malog Lošinja s tim su nas dekanatima pobliže upoznala djeca iz tog područja obučena u narodne nošnje. Na kraju je ukratko predstavljena i kratka povijest Krčke biskupije.

Program natjecanja svojim su nastupima oplemenili, uz spomenuti sastav «Bona Forma», članovi folklornog kulturno-umjetničkog društva iz Punta koji su izveli više narodnih plesova, sastav Srednje škole iz Krka s pjesmom *Otok od zlata* te djeca 4. razreda Osnovne škole iz Krka s nastupom *Azbuka*.

Program je završio pjesmom *Krist na žalu* koju su zapjevali svi sudionici.

Drugoga dana, u četvrtak 9. travnja, nakon kratkog kulturnog programa koji su pripremili učitelji i učenici OŠ «Fran

Krsto Frankopan», održan je pisani dio natjecanja u trajanju od 45 minuta. Dok su članovi Državnog povjerenstva vrednovali ispite, učenike i njihove mentore organizatori su počastili posjetom Jurandvoru, kolijevci glagoljaštva i pismenosti Hrvata te starodrevnom gradiću Vrbniku.

Nakon ručka i popodnevnog odmora uslijedio je drugi dio natjecanja pod nazivom Foto-slagalica.

Tijekom popodneva sudionici su uz stručno vodstvo mr. Milice Žužić, vjeroučiteljice Mirjane Žužić i dr. Franje Velčića razgledali znamenitosti grada Krka: frankopanski kaštel, crkvu sv. Kvirina i katedralu. Na trgu Kamplin družili su se s 'krčkim knezovima Frankopanima' iz istoimene udruge i biskupom Ivicom Petanjkom. Kruna dana bilo je zajedničko euharistijsko slavlje. Liturgijsko pjevanje predvodio je dječji zbor župe Krk «Kapljice», pod vodstvom vjeroučiteljice Vesne Avsec. Potaknuti i ohrabreni riječima krčkog biskupa da se ne boje životnih poteškoća i budu zagledani u Isusa na putu, djeca i mladi su vidno raspoloženi otišli na večeru i počinak.

U petak 10. travnja održan i treći krug natjecanja Milijunak u kojem je sudjelovalo po 5 najboljih ekipa osnovnih i srednjih škola.

Točno u podne proglašeni su pobjednici natjecanja iz vjeronauka. Ovogodišnji prvaci su učenici OŠ Josipa Broza iz Kumrovca (Veronika Lončar, Ivančica Žarković, Tanja Broz i Jana Ulama, vodi-

telj Tomislav Krušlin). Drugo mjesto osvojila je ekipa OŠ Kneza Trpimira iz Kaštel Gomilice (Marko Čurak, Maris Vranješ, Nensi Žurić i Matea Ivančić, voditeljica Zdenka Krokari), a treće mjesto OŠ Antuna Augustinčića iz Zaprešića (Marija Nikolić, Marta Blažanović, Josipa Čurić i Tvrtko Tanjić, voditelj Ilija Nikolić).

Prvo mjesto među srednjim školama osvojila je Nadbiskupijska klasična gimnazija don Frane Bulić iz Splita (Ana Katić, Ivana Alduk, Petar Krokari i Ivan Sikirica, voditeljica s. Petra Šakić). Na drugom mjestu je II. gimnazija također iz Splita (Anita Jakulj, Helena Muslim, Davorica Jerčić i Ivana Bilić, voditeljica s. Dolores Brkić), a na trećem ekipa Gimnazije Pula iz Pule (Josipa Karlović, Matea Karlović, Ana Antolović i Julijana Mašović, voditelj Kazimir Berljavac).

U završnom programu koji je vodila Mirjana Žužić sudjelovale su školske klape Vrbnika, Punta i Krka pod vodstvom učiteljice Ane Jagić Aljić.

Pobjedničkim ekipama medalje i plakete uručili su krčki biskup Ivica Petanjak, Tomislav Tomasić u ime Agencije za odgoj i obrazovanje i predsjednica Državnog povjerenstva, Anita Vranić. Učenicima se po završetku programa obratio biskup Petanjak te posebno zahvalio vjeroučiteljima Krčke biskupije na izvrsnoj organizaciji.

Sudionici natjecanja bili su vidno zadovoljni cjelokupnom organizacijom i odvijanjem natjecanja koje je proteklo u ozračju zajedništva i veselja.

DRUGI NACIONALNI SUSRET HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJI

— RIJEKA – TRSAT, 19. TRAVNJA 2015. —

Prijenos zavjetne svijeće

U subotu 18. travnja u Rijeci, uz molitveni program, zavjetna svijeća susreta hrvatskih katoličkih obitelji prenesena je iz riječke katedrale sv. Vida u Trsatsko svetište. Uvodnu molitvu u riječkoj katedrali predvodio je riječki nadbiskup i metropolit Ivan Devčić. Mnogobrojne obitelji potom su zapalile lampaše sa Zavjetne spomen-svijeće i u procesiji, predvođeni krčkim biskupom Ivicom Petanjkom, nadbiskupom Devčićem, svećenicima, bogoslovima i franjevačkim novacima, uputili se trsatskim stubama do svetišta na Trsatu. U nošenju križa izmjenjivali su se mladi Riječke metropolije.

Svečanu Večernju, u zajedništvu s okupljenim hrvatskim biskupima, predvodio je predsjednik Vijeća HBK za život i obitelj mons. Valter Župan, a propovijedao gospičko-senjski biskup Mile Bogović.

U prigodnoj propovijedi poručio je da je Isus graditelj mostova između ljudi, ali i između Boga i čovjeka. Da bi te odnose stvorio među ljudima i ljudi s Bogom, rodio se u obitelji, kazao je biskup Bogović. «Najbolja slika Božjih odnosa je ona u obitelji jer se tu najviše živi jedno za drugo. U obitelji se najlakše upozna ljepota međusobnih odnosa u ljubavi. Tu se najbolje prepoznaje da je ljubav izvor života i sreće.»

Gospičko-senjski biskup mons. dr. Mile Bogović istaknuo je pak kako «obitelj najbolje gradi mostove među različitim osobama i tu se najlakše shvati da nijedna žrtva za drugoga, pa bio to i sam križ, nije nikada gubitak. Zato je za

čovječanstvo najbolje sačuvati obitelj u njenom izvornom smislu». «Ona je potrebna Crkvi za njezin rad, ali ona je potrebna svakom društvu i državi. Naša Crkva je itekako toga svjesna, pa i ovim skupom želi upozoriti svoje članove, ali i cijelo hrvatsko društvo, da se zdravi odnosi u društvu najbolje uče u krugu obitelji.»

Mnogobrojne obitelji pozvao je na svjedočenje kršćanstva, dodajući da onaj koji je u obitelji naučio uspostavljati mostove s drugim ljudima, to će činiti i u svakodnevnom životu, na radnom mjestu i u svakoj službi koja mu bude povjerena. «Došli smo ovamo da pod okriljem Gospe Trsatske učimo te odnose koje je Bog zasadio u nazaretskom vrtu, u nazaretskoj obitelji. Takvo cvjetanje donijet će bolje plodove od svih reformi, bez obzira kako se one nazivale. Što budemo imali više obitelji u kojima se radi trajno na izgradnji odnosa u međusobnoj ljubavi, bit će to blagoslov za cijeli narod.» Na kraju je pozvao obitelji da budu kvasac društvu i sol hrvatskoj zemlji.

Nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji na Trsatu

Od ranoga jutra u nedjelju 19. travnja pristizale su u svetište Majke Božje Trsatske rijeke hodočasnika na središnju proslavu Drugog nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji. Središnje euharistijsko slavlje u zajedništvu s apostolskim nuncijem u RH mons. Alessandrom D'Erricom, hrvatskim biskupima te predstavnikom BK BiH mons. Markom Semerenom, predslavio je zagrebački nadbiskup, kardinal Josip Bozanić,

a propovijedao predsjednik Vijeća HBK za život i obitelj mons. Valter Župan.

Okupljene je na početku pozdravio domaćin, riječki nadbiskup i metropolit mons. dr. Ivan Devčić zaželjevši da se Gospodin nastani u našim srcima i obiteljskim domovima. «Upravo radi toga, po uzoru na apostole i prve učenike sabrane u Dvorani posljednje večere, i mi ovdje, u našem hrvatskom Nazaretu, okupili smo se iz svih krajeva naše domovine, iz Bosne i Hercegovine i iz inozemstva, da zajedno s Marijom, Majkom Crkve, molimo dar Duha Svetoga za nas, naše obitelji, za našu lijepu domovinu i sve njezine ljude.» Došli smo noseći u sebi veliku potrebu i želju za preporodom, za istinskom obnovom, za životom u punini, kazao je nadbiskup.

U nastavku je pozdravio visoke uzvanike, među njima i predsjednicu RH Kolindu Grabar Kitarović. U svojoj rodnoj nadbiskupiji predsjednica je izrazila radost zbog dolaska rekavši kako je obitelj stup društva te da se mora učiniti puno više kako bi se njegovale obiteljske vrijednosti. Dodala je kako bi se osobito trebalo pomoći mladim obiteljima na koje se odražava teška gospodarska situacija u kojoj se zemlja nalazi.

Apostolski nuncij u RH mons. Alessandro D'Errico pročitao je poruku državnog tajnika Svete Stolice, kardinala Pietra Parolina:

«U prigodi slavlja Drugog nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji, Vrhovni Svećenik se duhovno ujedinjuje u molitvi sa svima koji će se susresti na tome događaju u Marijanskome svetištu na Trsatu.

Petrov Nasljednik, kao Pastir sveopće Crkve, neumorno naviješta kako je uloga kršćanske obitelji, nekoć i

sada, da snagom sakramenta Svete Ženidbe naviješta svijetu Božju ljubav i blizinu. Polazeći od ovoga navještaja rada se životvorna obitelj, koja žar ljubavi polaže u središte svojega duhovnog i ljudskog djelovanja. Ako je, kako reče sveti Irenej, Gloria Dei vivens homo - Slava Božja živi čovjek (Adv, Haer., IV, 20, 7), tako je i svaka obitelj, koja s mišću Božjom u potpunosti živi svoj poziv i poslanje, ona koja daje slavu svemogućem Bogu (usp. Pismo Pape Franje obiteljima).

Vaš je Susret poput jedne uvertire predstojećim znakovitim događajima za život Crkve; Svjetski Susret obitelji u Philadelphiji i Sinoda Biskupa. Molimo stoga zajedno da, preko ovih događaja, Crkva pronade prikladan put rasuđivanja i prihvaćanja onih pastoralnih sredstava koja će pomoći obiteljima suočiti se s izazovima našega vremena, u svjetlu i snazi Evandjelja.

Njegova Svetost žarko želi da hrvatski katolici, u potpunoj vjernosti Kristu i Crkvi, budu odvažni svjedoci velikoga dostojanstva i životne važnosti obitelji, zalažući se neprestano za njezin rast i razvoj na svim poljima društvenoga života.

Zazivajući na sve trajni zagovor Svete Obitelji Isusa, Marije i Josipa, Vrhovni Svećenik traži da ustrajete u molitvi za Njegovo služenje sveopćoj Crkvi, te rado udjeljuje poseban Apostolski Blagoslov predsjedatelju euharistijskog slavlja Uzoritom Kardinalu Josipu Bozaniću, Vama, Preuzvišeni, braći biskupima, kleru, okupljenim obiteljima, kao i svemu narodu Božjemu ljubljene Crkve u Hrvata.

U svoje se ime također pridružujem molitvama te Vas, uz osobito poštovanje, srdačno pozdravljam.»

Predsjednik Vijeća HBK za život i obitelj mons. Valter Župan u prigodnoj je propovijedi poručio:

«Braćo i sestre, sve vas srdačno pozdravljam. Muževi i žene, djeca i mladi, bake i djedovi, dobro došli na ovaj susret obitelji, kojim hoćemo posvjedočiti svoju zahvalnost Bogu što vas je učinio dostojnima da možete pred svima pokazati kako je velika, lijepa ljubav kojom Bog voli baš svakoga.»

On želi da vaša ljubav bude upravo iste naravi kao što je njegova prema nama. Ljubav sposobna razumjeti, velikodušna, koja postaje sve dublja, sve zrelija. I tako ona postaje poziv svima koji vas vide da i njihova obitelj bude takva.

Kako ovdje na Trsatu lijepo pristaju riječi koje je papa Pavao VI. izrekao prigodom posjeta Nazaretu gdje je živjela obitelj Isusa, Marije i Josipa: neka nas upravo Nazaret podsjeti što je obitelj, zajedništvo obiteljske ljubavi, sveta ljepota obitelji, neka nam pokaže kako je sladak odgoj u obitelji, koji ne može ništa drugo zamijeniti, neka nas nauči koja je prirodna uloga obitelji u društvenom poretku.

Isus je svojim dolaskom na svijet u jednoj obitelji u kojoj je Marija bila majka, a Josip muž i otac, pokazao da je to prirodan, normalan ambijent za rast zdrave i uravnotežene osobe. Sve drugo što se protivi tom Božjem planu suluda je laž koja samo hoće upropastiti jadnog čovjeka. Dragi roditelji, muževi i žene, želite li dobro sebi, svojoj djeci, ovom narodu i domovini koju nam je Bog dao, ovoga se držite.

U ovo previše uznemireno vrijeme koje navaljuje na nas sa toliko povika, galame i vike koja unosi nemir i stresove u nas, potrebno nam je zastati i razumjeti da smo potrebni Božjih savjeta. Nije istina da je obitelj mjesto gdje se kao normalno rađa agresivnost. Obitelj je mjesto gdje je moguće živjeti onako kako se živjelo u obitelji Josipa i Marije s djetetom Isusom. Nećemo nikada, dok živimo na ovom svijetu, do kraja dokučiti što nam je Isus svojim dolaskom na svijet rekao i objavio. Ali slušanjem evanđelja i molitvom možemo mnogo uznapredovati u razumijevanju onoga što je Isus upravo u svojoj obitelji radom i poslušnošću pokazao kao najvrednije, istinski ljudsko i apsolutno moguće. To nije fantazija. To se postiže ako obitelj dnevno moli i nedjeljom slavi svetu misu. Trudite se sudjelovanjem na nedjeljnoj misi i u obiteljskim zajednicama napredovati u poznavanju evanđelja, u poznavanju Isusa Krista. «Tko ide za mnom neće hoditi u tami nego će imati svjetlo života.» Svjetlo života znači sigurnost, jasnoću u životu i zato hrabrost i radost.

Upravo na hrabrost ulaska u brak i ostvarenje obiteljskog poslanja pozivamo vas, mladići i djevojke. U Hrvatskoj se najkasnije od svih zemalja u Europi mladi odlučuju na ženidbu i napuštaju roditeljsku kuću. «Zemlja se ispunja skladom i povjerenjem kada se savez između muškarca i žene živi u dobru. Isus nas otvoreno potiče na svjedočenje te ljepote koja je Božja slika» (Papa Franjo, Gen. audijencija, 15. 04. 2015.).

Svjesni smo ipak vrlo teških prilika u kojima žive mnoge obitelji, ima ih uistinu mnogo. Zahvaljujemo svima koji suosjećajući s njima pomažu od svojih skromnih sredstava. Smatramo svojom

dužnošću reći da bi se mnoga sredstva trebala preusmjeriti na dobro obiteljima, umjesto da se troše u beskorisne, moralno štetne i zanemarive svrhe. Otvoreno moramo kazati da gaziti onoga koji je u potrebi znači na sebe svaliti tešku kaznu. U pitanju je opstojnost naroda. Od onih koji su postavljeni da predvode očekuje se, pogotovo u teškim socijalnim uvjetima, da posjeduju sposobnost rasuđivanja i hrabrost preuzeti ispravne odluke.

Žene i majke, na ovom obiteljskom susretu želimo vama uputiti riječ ohrabrenja, ali i naše zajedničke nade. Žene su bile one koje su imale hrabrost pratiti Isusa na križnom putu samilošću i ljubavlju. Žene su bile one koje su se prve osvjedočile o Isusovu uskrsnuću i prve su trčeći javljale radosnu vijest da je Isus živ. Njima se prvima on javio i govorio s njima. Vi ste dakle vjesnice života i radosti. Mi vas danas molimo: nemojte dozvoliti da oni koji su se rugali na križnom putu i na Golgoti i pokazali da ne razumiju baš ništa, nemojte dozvoliti da vas ti i takvi uvjere kako je umiranje i Golgota našeg naroda zadnja riječ za naš narod, da je grob i dobro zapečaćen kamen na grobu naša sudbina. Kada je na Uskrs ujutro anđeo otkotrljao kamen s groba i nastao velik potres, stražari su od straha popadali i postali kao mrtvi. Čuvari i sluge smrti su sami postali mrtvaci, sposobni samo da lažu za dobre novce. Ali vama je anđeo rekao: Vi se ne bojte, nego idite, javite da nije ovdje onaj koga tražite nego je uskrsnuo. Vi ste dokazale da vaša vjera i ljubav oslonjene na Boga otvaraju i najbolje čuvane grobove i da ste u stanju rastjerati sve stražare koji hoće da smrt bude zadnja riječ. Rađanje sve manjeg broja djece, pobačaji, samoubojstva, alkoholizam, velik broj duševno poremećenih osoba,

ukazuje na činjenicu da se ne veselimo životu, da ga ne prihvaćamo kao radost već kao teški teret. Potrebna nam je dublja vjera, više nade u budućnost i više ljubavi prema životu.

Smijemo li se nadati da ćete vi biti vjesnice uskrsnuća našeg naroda i naše Crkve? Marijo, Gospo Trsatska, mi te molimo, zagovaraj da naše majke i žene dovedu do potpunog ostvarenja ovu našu nadu i molbu.

Očevi i muževi, budite ljudi vjere i hrabri poput svetog Josipa koga sve prijetnje kralja Heroda nisu uspjele slomiti, nego je na koncu bilo onako kako je Josip vjerovao da će Bog učiniti po njemu.

Gospo Trsatska, moli za nas da se ponovno ostvari viđenje proroka Ezekijela, da se raspuknu grobovi našeg beznađa te u ovaj narod uđe silina Božjega Duha koji će od naših obamrlih nada i gotovo suhih kostiju učiniti da stane na noge narod pun života, Bogu i tebi vjerran, kao što ti je vjekovima bio. Amen.»

Na kraju misnoga slavlja predsjednik HBK mons. Želimir Puljić zahvalio je svim obiteljima na dolasku istaknuvši da su one nositeljice života, nada i budućnost Hrvatske. «Vi ste sakramentom ženidbe postali 'intimne zajednice života i ljubavi' (GS 48) te kao takvi osposobljeni biti 'prvom životnom stanicom društva' i prvom školom 'društvenih vrlina'.» Potaknuo ih je da budu ponosni na hrvatske i katoličke korijene te vjerni savezu kojim ih je Bog povezo i učinio da žive u zajedništvu, te kao prva životna stanica društva budu u službi života i izgradnje Božjeg kraljevstva na zemlji. Na kraju je najavio Treći nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji koji će se za tri godine održati u 'prasvetištu Gospe od Otoka' - u Solinu.

Središnjem euharistijskom slavlju prethodio je bogat program ispunjen svjedočanstvima obitelji iz cijele Hrvatske, glazbom Nadbiskupijskog zbora mladih i orkestra djece i roditelja, te izradom Nazaretske kućice. Liturgijsko pjevanje animiralo je dvjestotinjak pjevača iz združenih zborova: Riječki nadbiskupijski zbor, Katedralni zbor «Cantores Sancti Viti», zbor svetišta Majke

Božje Trsatske, župni zbor Marije Pomocnice Rijeka, župni zbor Uznesenja Blažene Djevice Marije Rijeka, Schola Cantorum Rijeka (KUD Fratellanza), Katedralni zbor Krk i župni zbor iz Omišlja. Zborom je ravnao maestro Giovanni Geraci uz glazbenu pratnju na orguljama maestra Nevena Kraljića i Limeni Puhački Ensemble Rijeka.

(Izvori: www.ika.hr, ri-nadbiskupija.com)

OBAVIJEST

CRKVA I MEMORIJAL U STAROJ GRADIŠKI

Požeški biskup mons. dr. Antun Škvorčević poslao nam je dopis u kojem nas поближе upozna sa župnom crkvom i memorijalom u Staroj Gradiški, sagrađenima namjesto župne crkve koju je komunistička vlast naredila srušiti 1948. godine.

Nova crkva, koja je posvećena 26. ožujka 2010. godine te memorijal, koji je blagoslovljen 29. rujna 2014. godine podignuti su na spomen svećenicima koji su, kao žrtve komunističkog režima, bili

proganjani i osuđivani na tamnovanje u starogradiškom zatvoru. Mnogi od tada osuđenih prikazani su i na velikom mozaiku na vanjskoj apsidi crkve, a ispisa na su i imena svih 262 uznika.

Pozivamo svećenike da vjernicima predstave ovo zdanje koje je značajno za cijelu Crkvu u Hrvatskoj te ih potaknu da pohode spomenutu crkvu i memorijal i iskažu poštovanje i molitvenu zahvalnost svećeničkim žrtvama komunizma.

Izdaje: BISKUPIJA KRK, Biskupa Antuna Mahnića 18, HR-51500 KRK
tel. 051/221-018; fax. 051/221-483; e-mail: ordinarijat@biskupijakrk.hr
Odgovara: mons. Ivica Petanjak, biskup
Uredili: S. Zec, I. Žužić

SLUŽBENI VJESNIK 3/2015.

BISKUPOVA RIJEČ SVEĆENICIMA.....	65
DOKUMENTI	66
Poruka Svetog Oca Franje za korizmu 2015.	66
Poruka Svetog Oca za 52. Svjetski dan molitve za duhovna zvanja	69
Poruka pape Franje za 49. Svjetski dan sredstava društvene komunikacije	72
Poruka Svetog Oca Franje za 30. Svjetski dan mladih.....	75
Apel hrvatskih biskupa.....	79
Izjava Predsjednika HBK, mons. Želimira Puljića povodom najave pape Franje da u lipnju posjeti Sarajevo	81
Proglas prigodom Drugoga nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji na Trsatu, 19. travnja 2015.	82
XVII. redovito zajedničko zasjedanje HBK I BK BIH (Zagreb, 26. siječnja 2015.)....	83
Susret Stalnog vijeća s poglavaricama, članicama HKVRPP-a (Zagreb, 17. veljače 2015.)	84
Sjednica Stalnog vijeća HBK (Zagreb, 18. veljače 2015.).....	86
Priopćenje s 50. plenarnog zasjedanja HBK (Zagreb, 14. – 16. travnja 2015.)	86
ODREDBE BISKUPSKOG ORDINARIJATA.....	89
Veliki ili Sveti Tjedan.....	89
Uskrsno pismo biskupa Ivica Petanjka 2015.	90
Nedjelja Dobrog pastira – Dan molitve za duhovna zvanja (26. travnja 2015.).....	92
Slavlje svete potvrde u župama Krčkog dekanta i u Malom Lošinj.....	92
Mjesec svibanj.....	92
Mjesec lipanj.....	93
Program u čast sv. Kvirina (3. lipnja 2015.).....	94
Pohod pape Franje Sarajevu 6. lipnja 2015. - Informacije za hodočasnike	94
Presveto Srce Isusovo – Dan svećeničkog posvećenja (12. lipnja 2015.)	96
Svećeničko ređenje (Krk, 28. lipnja 2015.)	96
Ispiti za ispovjednu ovlast (Krk, 6. srpnja 2015.).....	97
Prijava i upis svećeničkih kandidata u Bogosloviju.....	97
Ljetovanje bogoslova	98
Duhovne vježbe svećenika	98
Prezbiterско vijeće – produljuje se valjanost	99
Biskupijsko pastoralno vijeće – produljuje se valjanost	99
Seminari Metropolitanskog instituta u Rijeci za vjernike laike.....	100

IZ KATEHETSKOG UREDA	101
Proljetna katehetska škola	101
Metropolitanski susret vjeroučitelja	101
Biskupijsko/ županijsko stručno vijeće vjeroučitelja osnovnih i srednjih škola	101
Katehetske ljetne škole	101
Državne završnice vjeronaučnih olimpijada	102
IZ POVJERENSTVA ZA MLADE	103
Hodočašće na susret s papom Franjom u Sarajevu.....	103
IZ POVJERENSTVA ZA DUHOVNA ZVANJA	103
Biskupijski susret ministranata	103
IZ CARITASA BISKUPIJE KRK	104
Pomoć stradalima od potresa u Nepal u	104
DIJECEZANSKA KRONIKA I OBAVIJESTI.....	105
Kronika krčkog biskupa mons. Ivica Petanjka	105
Svećenici: Naši jubilarci.....	106
Molitveno bdijenje u Godini posvećenog života (Krk, 24. siječnja 2015.).....	107
Proslavljen Dan posvećenog života (Krk, 2. veljače 2015.)	107
Predkorizmeni susret redovnica (Krk, 12. veljače 2015.)	109
Duhovna obnova za vjeroučitelje i odgajateljice u vjeri (Ćunski, 13. do 15. veljače 2015.).....	111
Biskupijski susret mladih 2015. (Dobrinj, 14. ožujka 2015.)	112
Hodočašće djece na grob biskupa Mahnića (Krk, 28. ožujka 2015.)	113
Državno natjecanje iz vjeronauka - Vjeronaučna olimpijada 2015. (Krk, 8. do 10. travnja 2015.)	114
Drugi nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji (Rijeka - Trsat, 19. travnja 2015.)	117
Obavijest: Crkva i memorijal u Staroj Gradiški	121

